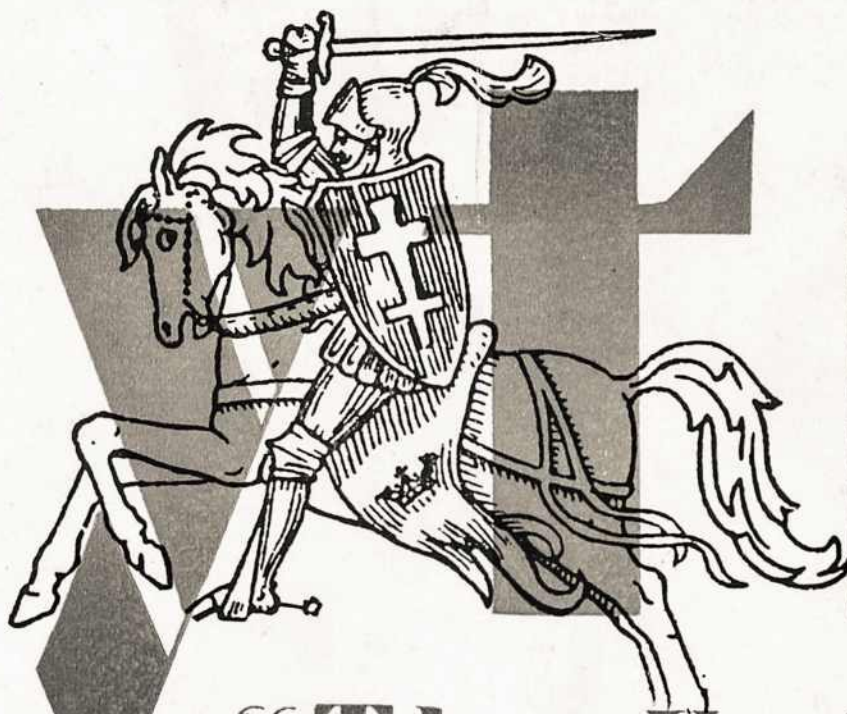
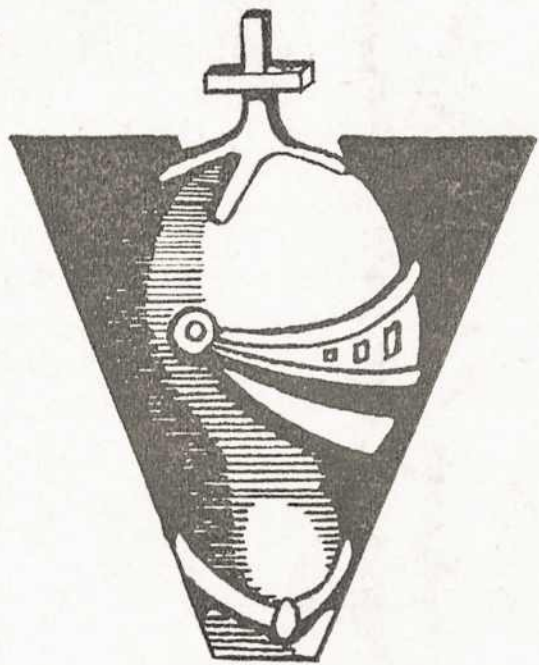

Rev. J. Navickas, M.I.C.
St. Mary's College,
Thompson, Conn.

"The Knight"

VOL. XXII

KOVO - MARCH 1936

NO. 3 - 384

S V E I K I N A M E !

DR. JUOZAS LEIMONAS

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

—Subscriptions—

Yearly.....\$1.80 Foreign Countries.....\$2.00
Single Copy.....15c

VYTIS

4736 South Wood St. Chicago, Illinois
Phone Lafayette 6298

Lithuanian Editor ..... Pr. Zdankus
English Editor ..... Attorney A. Lapinskas
Managing Editor ..... Al. Manstavičius

ŠIO "VYTIES" NR. BENDRADARBIAI:

Kun. M. Urbonavičius

A. J. Mažeika

Kun. J. Jusevičius

Pr. Razvadauskas

S. Vilkelis

NAUJŲ NARIŲ VAJUS!

Nuo kovo 16 d. prasideda mūsų organizacijos naujų narių vajas ir tęsis iki dviejų savaitių prieš seimą, t. y., iki maždaug liepos 10 d. 1936 m. Vajui yra nustatytos šios taisyklės:

1. Kuopa prirašiusi naują narį, kuris užsimoka už visą metą vienu sykiu, gauna 9 akeles.

2. Kuopa prirašiusi seną narį (kurio duoklės yra užsilikusios nuo sausio mėn. 1935 metų ir ne vėliau kaip birželio 30 d.), kuris užsimoka savo mokesčius už visus metus vienu sykiu, gauna 6 akeles.

3. Už kiekvieną naują narį, užsimokėjusį tik už 6 mėnesius, kuopa gauna 6 akeles.

4. Už kiekvieną seną narį (sulyg taisyklės Nr. 2), užsimokėjusį tik už 6 mėnesius, kuopa gauna tik 3 akeles.

5. Už prirašymą narių, kurie užsimoka vienu kartu mažiau kaip už 6 mėnesius, kuopa negauna jokio kredito.

Dovanos bus paskelbtos sekančioje "Vyties" laidoje.

Dar syki stokim į darbą padaugint skaičių mūsų organizacijos narių.

Gerai suprantam, joguei didesniame būryje kyla didesnis entuziasmas ir tuo pačiu laiku sujungtom jėgom galėsime nuveikti daug įspudingų darbų mūsų "Tautos ir Bažnyčios" naudai.

Mūsų organizacija yra nemaža, bet tai ne tokio didumo, kokia turėtų būti. Žinom, kad mūsų organizacijoj yra tik dalis Amerikos lietuvių katalikų jaunimo, didesnė dalis šio krašto lietuvių jaunimo nepriklauso prie jokios lietuviškos katalikiškos organizacijos, išskiriant mūsų parapijų. Toliau pasižiūrėjus, galime rasti didelį skaičių lietuvių jaunimo, kurie nepriklauso nė prie lietuviškos parapijos, bet prie įvairių svetimtautiškų. Galime gerai suprasti, joguei šio krašto jaunikačio širdy išnyks meilė link jo tėvilių tautos ir, laikui slenkant, jis ar ji nedrįs prisipažinti, kad yra lietuvis ar lietuvaitė.

Pirma mūsų priedermė yra įtraukti šį jaunimą į Vyčių organizaciją, kurios tikslas yra stiprinti tikėjimą, žadinti meilė mūsų tautos ir jos gražios bei garbingos kalbos ir auklėti Amerikai gerus piliečius.

Naujų narių prirašymo vajas duoda susipratusiems Vyčiams ir Vytėms gerą progą naudingai pasidarbuoti savo organizacijai, "Tautai ir Bažnyčiai".

Tikri Vyčiai ir Vytės tikimės nepraleis šios progos veltui, bet dės savo pastangas didesnei naudai ir garbei mūsų "Tautos ir Bažnyčios."

Centro Valdyba
per Al. Manstavičius.

DR. JUOZAS LEIMONAS

OUR DISTINGUISHED GUEST

March 16 marks the date of the arrival of Dr. Leimonas, National Chairman of "Pavasarininkai" our sister organization in Lithuania. Dr. Leimonas represents the largest youth's organization in Lithuania. He also holds many varied titles in other important organizations in the land of our fathers. Let it not be misunderstood that he holds these positions because of his popularity or impressive speech only, he really earned this high respect of his people by actually applying himself to the task which confronted him whenever it was necessary.

With Dr. Leimonas arrives Mr. Laučka who no doubt is known by many of our members for he was quite active in our organization just a few years ago.

The representatives of "Pavasarininkai" bring with them a varied and very interesting display of handiwork and a few reels of motion pictures showing the scenic and important parts of Lithuania, showing some of their social and athletic life. This and a short talk by Dr. Leimonas will not be sufficient to make a complete or sufficiently long program for the evening. Your chapter is asked to prepare some kind of a half hour program, preferable the entertaining sort such as one-act comedy skit, in Lithuanian.

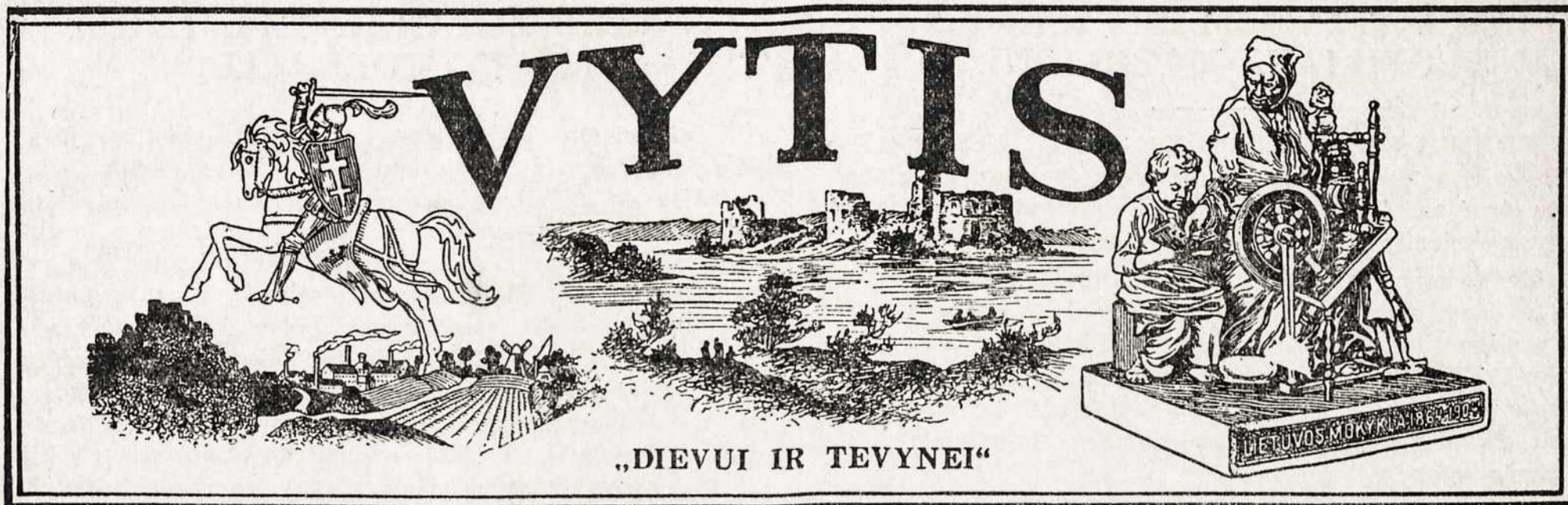
This in turn gives our councils opportunity to make a more serious effort to attract a larger amount of members to join our organization. This is a rare opportunity, it is hoped our councils will avail themselves of it.

The schedule according to which, we hope, to have every council prepare themselves is found on the opposite page.

We suggest that your local committee get in touch with the various organizations in your parish for they usually are more than willing to cooperate in a case such as this: especially our foreign born folks.

In order that you could acquaint yourself with the "Pavasarininkai", page 8 is occupied with all the necessary information.

Al.

ATVYKO LAUKTIEJIE SVEČIAI !

Štai Jums senai laukta žinia: Atvyko "Pavasario" Federacijos Centro pirmininkas Dr. Juozas Leimonas, kuris taipgi yra ir Katalikų Veikimo Centro generalis raštininkas, Ateitininkų Federacijos tarybos vyriausias narys, Pasaulio Lietuvių Sąjungos raštininkas. Su juo atvyksta taipgi ir J. B. Laučka, mums jau gerai žinomas jaunimo veikėjas ir mūsų organizacijos narys. Jiedu atsiveža gausią ir įdomią rankdarbių parodą ir paveikslų iš Lietuvos gyvenimo ir jaunimo veikimo.

Jų maršrutas prasidės kovo mėnesio pabaigoje Naujojoje Anglijoje, ir iki seimo jie aplankys visas mūsų organizacijos kuopas ir tas kolonijas, kur nėra kuopų, jei bus užkviesti. Dabargi mes privalome visu smarkumu stoti į darbą šiuos brangius svečius nuoširdžiai, gražiai priimti, surengti gražius, didelius parengimus, kad šis jų atsilankymas išeitų mus visiems geriausiai naudai.

Su pavasarininkų atsilankymu prasideda ir naujų narių vėjus, kuris baigsis dvi savaitės prieš seimą. Kuopos gavusios daugiausia naujų narių laimės dovanas.

Kadangi pavasarininkai atvyksta mūsų kviečiami, kad aplankius mūsų organizacijos kuopas ir tuo sustiprinus netik mūsų bet ir viso lietuvių jaunimo veikimą Amerikoje aplamai, tai iš to atsilankymo jokio medžiaginio sau atlyginimo jie nelaukia. Tik mums reikalinga padengti jų kelionės ir pragyvenimo Amerikoje išlaidas. Gi jei liktų kiek pelno nuo jų po Ameriką maršruto, tai visas tas pelnas eis mūsų namo fondui, arba bus sunaudotas kitiems mūsų organizacijos tikslams.

Kreipiant dėmesį, kad palengvinus kuopoms prisirengti pavasarininkus sutikti, Pavasarininkams Sutikti ir Surengti Maršrutą Komisija yra numačius sekančias taisykles-patarimus, kurių kiekviena kuopa turėtų prisilaikyti:

1. Kadangi pavasarininkai gal pilnos programos ir negalės užpildyti, tad pageidaujama, kad kiekviena kuopa surengtų šią papildyti programą, perstatant ar veikalėlių, ar panašiai, ir tuo parodant, kad Vyčiai gali irgi gražiai pasirodyti.
2. Dėti pastangas sutraukti kiek galima daugiau žmonių į šiuos parengimus, padarant nedidelę išangą, bet būtina sukelti nors dvidešimt dolerių pavasarininkų išlaidoms padengti.
3. Parengimus gerai išgarsinti, kad sutraukus netik jaunimą, bet ir aplamai visuomenę, ir ta proga pasinaudojant įtraukti kiek galima daugiau naujų narių į savo organizaciją.
4. Padaryti kuopos narių su pavasarininkais atskirą suėjimą, artimesnio suėjimo dėlei.

5. Visais galimais būdais gražiai juos sutikti bei reikalui esant nakvyne suteikti trims asmenims.
6. Parūpinti, reikalui esant, transportaciją.
7. Išanksto parūpinti rankdarbiams vietą salėje, jei galima, arba artimame nuo jos kambaryje, kur visuomenė, atsilankiusi į parengimą, galėtų juos pamatyti.
8. Neatidėliojant išrinkti komisiją, kuri visais pavasarininkų reikalais rūpintųsi. Komisijos sąstatą su adresais būtina prisiųsti šiam komitetui.
9. Del platesnių informacijų kreiptis į šio komiteto narius, arba pirmininką: A. J. Mažeika, 145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

Maršruto tvarka telpa apačioje, kur visos kuopos turi įsidėmėti joms skiriamas dienas ir, jei del kurių nors priežasčių nebūtų tinkamos, tuojau pranešti apie tai komitetui. Kuopoms, kurios yra apskrityse, dienų nenuskirta. Tuo turi tartis ir dienas pasiskirstyti apskrityje.

Pavasarininkų Maršruto Tvarka

Kovo Mėnesį

21 d. iki Velykų Naujojoje Anglijoje.

Balandžio Mėnesį

13 d. iki 26 d. New York-New Jersey Apskrityj.

27 d. ir 28*d. 100 kp., Amsterdam, N. Y.

29*d. 93 kp., Rochester, N. Y.

30*d. Niagara Falls, N. Y.

Gegužės Mėnesį

1 d. ir 2*d. 25 kp., Cleveland, Ohio.

3*d. ir 4 d. 102 kp., Detroit, Mich.

5*d. 55 kp., Indiana Harbor, Ind.

6 d. iki 21 d. Chicagos Apskrityj ir Rockford, Ill.

22 d. ir 23*d. 38 kp., Kenosha, Wis.

24*d. 51 kp., Sheboygan, Wis.

25d. 26*d. 27d. 66 kp., Omaha, Nebraska.

28*d. 48 kp., Springfield, Ill.

29d. 30*d. 85 kp., Westville, Ill.

31*d. 1d. Birželio 96 kp., Dayton, Ohio.

Birželio Mėnesio

2*d. 126 kp., Springfield, Ohio.

3*d. 125 kp., Columbus, Ohio.

4d. 5*d. 11 kp., Homestead, Pa.

4d. 5*d. 11 kp., Homestead, Pa.

6d. Pensilvanijos valstijoje ir kitose kolonijose užkvičiant.

* Numatytos patogiausios dienos parengimams.

A. J. Mažeika, pirm.

ATSISVEIKINIMAS VYSKUPO TEOFILIAUS MATULIONIO

KUNIGŲ VIENYBĖS ir KATALIKŲ FEDERACIJOS kviečiamas atvykau į Ameriką, ir per pusantro metų turėjau laimės aplankyti bemaž visas didesnes lietuvių kolonijas.

Lankydamas Jus, Amerikos Lietuviai Katalikai, patyriau daug dvasinio malonumo matant dvasiškijos pilną pasišventimą, jų uolų veiklumą Bažnyčios ir tautos gerovei. Tas dvasiškijos veikimas yra tūpiai sujungtas su vienuolynais, mokyklomis, katalikiška spauda, organizacijomis, katalikais pasauliečiais — veikėjais (joms) ir profesionalais.

Tėvai Marijonai pasekmingai skleidžia katalikų — lietuvių kultūrą per spaudą (DRAUGAS ir LAIVAS), per Dvasinę Seminariją (Hinsdale), bernaičių kolegiją (Marianapolis), ir per misijas.

Sesutės — vienuolės: Kazimierietės, Pranciškonės, ir Nukryžiuoto Jėzaus nenuilstamai apaštolauja, šviečiant mažutėlius parapišose mokyklose ir akademijose Dievo ir tėvynės meilės dvasioje. Džiaugiuose ypač parapišomis ir aukštesnėmis mokyklomis, lietuvių sesučių — vienuolių vedamomis; jos jau sugebėjo išauklėti tūkstančius pamaldaus lietuviško — patriotinio jaunimo; jų pamaldumas, lietuviškumas, meilė ir kuklumas tiesiog mane žavėjo.

Katalikiška spauda (FORUM, DRAUGAS, DARBININKAS, GARSAS, AMERIKA, MOTERŲ DIRVA, STUDENTŲ ŽODIS, LAIVAS, VYTIS, MUZIKOS ŽINIOS, ir TIKYBINĖ PAŽANGA), tai galingas įrankis, šviečia visus, įjudina ir jungia bendrą veikimą.

Lokalės ir centralinės organizacijos sudaro galingą pajėgą veikti sulyg Šv. Tėvo Pijaus XI noro — Lietuvių Katalikų Akcija; Katalikų Akcijos darbuotėj labai daug gelbsti veikėjai (jos), inteligentai (tės). Toksai Jūsų, mieli Amerikos lietuviai—katalikai, vieningas veikimas yra labai galingas ir didžiai džiuginantis. Jūsų tas aktyvus bendras veikimas ir tos galingos įstaigos didžiausio man suteikė džiaugsmo ir pasigėrėjimo. Bendrai pasakyčiau, kad Jūs, lietuviai—katalikai, nuo kitų Amerikos tautų savo veikimu neatsilikote.

Tegul Visagalis Dievas laimina Jūsų prakilnią darbuotę, kad išbūtumėte katalikais—lietuviams šiame krašte iš kartų į kartas per ilgus amžius. Savo nužemintose maldose visad Jus, broliai ir seserys lietuviai—katalikai, atsiminsiu ir melsiu Jums Dievulio palaimos.

Sudiev, Brangiausieji, Sudiev!

VYSKUPAS TEOFILIUS MATULIONIS.

SAVOJI KALBA

Visais amžiais žmonės savo kalba kalbėjo ir ją išlaikyti ir pagražinti rūpinosi. Patsai prigimimas to mokina visus. Ne žemės gausumu, ne rūbų įvairumu, ne krašto gražumu, ne pilių tvirtumu laikosi tautos, bet labiausiai savo kalbos išlaikymu ir vartojimu. Panaikink kalbą, panaikinsi tvarką žmonėse.

Iš prigimties kiekvienas prie savo tautos, kraujo ir kalbos labiau yra linkęs ir labai prie jos prisirišęs. Nenoriu peikti svetimų kalbų nemokėjimo, tiktai peikiu savo lietuviškosios paniekinimą. Duok, Dieve, susiprasti ir iš to apsileidimo pakilti.

Kanonikas kunigaikštis Mykalojus Daukša, pabaigoj
XVI-jo šimtmečio.

VYSKUPAS KANKINYS LAIMINA MŪSŲ FEDERACIJĄ

Važinėdamas po Jungtines Valstybes patyriau jūsų, Amerikos lietuviai, religingumą ir lietuviškumą. Jūs pastatėte ir užlaikote daug gražių bažnyčių, įsteigėte daug mokyklų, suorganizavote visą eilę draugijų, organizacijų ir šiaip jau kultūrinių bei religinių įstaigų. Tai padeda jums išlaikyti šventą religiją ir mums brangią lietuviškumą. Bet taip pat pastebėjau, kad jūsų, brangieji Amerikiečiai, religinis ir tautinis veikimas galėtų būti dar darnesnis, labiau organizuotas ir išplėstas. Dėl to aš labai džiaugiuos jūsų veikimo centro — Amerikos Lietuvių R. K. Federacijos rūpestingumu sutelkti į krūvą visas lietuvių katalikų organizacijas ir draugijas, veikiančias įvairiuose šio krašto miestuose, bendrai katalikiškai ir tautiškai akcijai. Tiek daug gražių darbų nuveikusi praeityje Federacija ir dabar taip rūpestingai besistengdama sudaryti bendrą lietuvių katalikų frontą Bažnyčios ir tautos darbams dirbti, turėtų susilaukti nuoširdžios paramos ir kunigų, ir pasauliečių katalikų inteligentų, ir darbininkų tarpe, ir ypač draugijose ir organizacijose.

Aš džiugiuos, kad Federacija yra visos Amerikos katalikų akcijos (N. C. W. C.) narys, turi keliolikos šio krašto arkivyskupų ir vyskupų užgyrimą ir palaiminimą, nes tai ją daro teisėtą kūnu vesti lietuvių tarpe Katalikų Akciją, prie kurios taip dažnai ir taip nuoširdžiai ragina viso pasaulio tikinčiuosius Jo šventenybė Popiežius Pijus XI.

Atsisveikindamas su jumis, Amerikos lietuviai katalikai, ir prisimindamas jūsų tarpe praleistas dienas, trokštu, kad Visagalis Dievas laimintų visas jūsų gražias pastangas išsilaikyti ištikimais Kristaus Bažnyčiai ir Tėvynei, kad Jis laimintų jūsų vienytoją — A.L.R.K. Federaciją ir visus drauge su ja veikiančias organizacijas.

Jūsų Kristuje

VYSKUPAS TEOFILIUS MATULIONIS.

1936 m. vasario 24 d., Chicago, Ill.

PRANEŠIMAS LIETUVIŲ VISUOMENEI

Gerbiameji, už garbę ir priedermę laikau viešai pranešti lietuvių Kunigams ir abelnai visuomenei, kad Švenčiausios Jėzaus Širdies Meilės Kongregacija įsigijo Naujus namus, po antrašu 123 North Second Street, Easton, Pa.

Jo malonybė Kardinolos Dougherty, Philadelphios Arkivyskupas, suprasdamas Kongregacijos sunkią padėtį davė pavelinimą isigyti namus. Naujų Metų dieną buvo mūsų pirma savuose namuose.

Vienas namas yra murinis trijų (3) lubų aukščio, su septyniolika kambarių, gražaus stiliaus; antras namas yra medinis trylikos kambarių. Šis bus įrengtas kaip prieglaudos namas.

Tačiau mes nepraradome pasitikėjimo švenčiausioje Jėzaus Širdyje kuri buvo ir yra mūsų suraminimas ir paguoda.

Švenčiausioji Jėzaus Širdis telaimina visus geradarius ir aukotojus. Vienuolyno vardu pasilieku visiems rėmėjams ir geradariams nuoširdžiai dėkingas.

KUN. L. S. BRIGMONAS, C.C.I.
Kongregacijos Viršininkas.

DU ANGELAI

Už debesių berybėį erdvėį, kur amžinai aidėja žvaigždžių ir planetų paslaptinga muzika, susitiko du angelai. Vienas lėkė į dangų, antras — į žemę.

Pirmasis, kurio balta skraistė buvo apdrapstyta purvais, tarė:

— Ilgai aš gyvenau žemės paviršiu. Žmonių kančios ir dejavimai paskandino mano sielą. Visos mano mintys užlietos jų nusiminimais ir ašaromis. Mano akys nuo liūdesio aptemo. Ilgiau aš negalėjau ten būti.

— Ką tu padarei gera tiems nelaimingiesiems?

— Klausyk, o drauge! Ten nėra nė vieno žmogaus, kurs būtų laimingas. Kiekvienas jų džiaugsmas begalinio skausmo nuodais sumirkytas. Jie užmiršo, kaip juokiasi žydinčios gėlės, kaip mielas pavasario rytas, kaip linksma grakštutė pievos žolelė... Jie tuo gėrėtis nebemoka.

— Ir ką?

— Stengiausi juos gelbėti, išbučiuoti jų ašarotus skruostus.

— Ar pasisekė?

— Taip. Sugriš jiems ramybė.

— Kažin? Abejoju.

— Ne! Aš surinkau ašaras bernelių ir mergelių, ašaras mažutėlių ir senutėlių... Visas žemės ašaras! Supyliau jas į didelę taurę ir nusiunčiau gailestingajam Dievui. Dabar einu, kad pats galėčiau Viešpačiui liūdyti apie verksmingą žmonijos likimą. Jei Viešpats norės, aš tą taurę išgersiu. Tegu tik žmonėms bus lengviau, tegu tik skaidri šypsena išsiskverbs į jų širdį...

Antrasis angelas nusijuokė.

— Ko tu juokiesi? Mane rūpestis, lyg peilis, bado. Aš suvytau, sustingau. Net tyliosios, gražiosios žvaigždės manęs nebetraukia.

— Tikrai, tu per daug pamilai žemę ir jos gyventojus.

— Juk reikia mylėti.

— Tikėk, tavo meilės žmonės nesuprato.

— Iš kur žinai?

— Argi nejauti, kaip oro bargos siubuoja nuo žmonių keiksmų, plukiančių aukštyn? Klausyk, jie keikia viens antrą ir keikia tave.

— Tegu sau. Aš jiems gera linkėjau.

— Tavo linkėjimai vėjais ruėjo.

— Aš sekiojau žmonių takais, per kiauras dienas ir naktis saugojau jų narus. Beldžiausi į duris, prašiausi nakvynės.

— Bet jie tavęs neįsileisdavo?

— Visaip būdavo. Nepykstu.

— Koks tu kantrus!

— Žmonės silpni ir tamsūs. Be kantrybės negalima.

— Ir už tai tau jokios padėkos. Dar tu nori, kad Dievas jų pasigailėtų. Jie baisūs nusidėjėliai. Jie verti pasmerkimo!

— Kam taip rūščiai kalbi? Aš juos vis delto myliu.

— Ir aš myliu, bet ir kartu sakau, jog savo gerove reikia jiems patiems daugiau rūpintis. Juk jie laisvi. Kodėl nedirba to, kas iš tikrųjų jiems naudinga? Kai nukeliausiu, aš tai visiems į akis pasakysiu. Aš parodysiu, kur ieškoti išganymo rakto.

— Tu, drauge, žmonių nepažįsti. Su jais pagyvensi — kitaip galvosi.

— Angele, kitados ir aš žemėj slankinėjau ir mačiau tai, kas tavo sielą taip smarkiai suspaudė. Aš net giliau jaučiau, negu tu. Aš jaučiau tas jų ašaras, kurios dar nevilgė blakstienų, girdėjau tuos ilgesio žodžius, tuos šiurpulingus skundus, kurie niekuomet dar nebuvo ištarti...

— Ir tu nedrebėjai?

— Ne.

— Ramiai sau tylėjai?

— Ne.

— Tai ką tu darei?

— Kalbėjau jiems taip, kaip motina kalba savo sergančiam vieninteliui kūdikiui.

— Be gale kilnu.

— Nežinau.

— O jie?

— Neklausė manęs!

— Gal nesuprato tavo įkvėpimų?

— Nesuprato... Aš jiems rodžiau Kristų ant kryžiaus. Ir dabar tą patį priminsiu. Jei klausys — gerai, jei nepaklausys — tegu nugrimsta ašarų jūroje.

— Dievas gailestingas...

— Bet tik tai tiems, kurie Jo ieško.

— Lėksiu, maldausiu.

Ir išsiskyrė du angelai. Pirmasis pakilo į dangų, antrasis leidos žemės lenkyti.

Danguje Viešpatį garbino. Kai angelas įžengė, visi šventieji nustebo. Nutilo giesmės ir himnai. Angelo veidas buvo nematyta liūdnas. Viešpats maloningai pažvelgė į jį ir tarė:

— Ilgai užtrukai, mano pasiuntiny.

Angelas klūpojo prieš Amžirybės sostą.

— Ko tyli?

— Dieve, Tu žinai, ką aš Tau pasakysiu.

— Taip, bet aš noriu iš tavęs išgirsti. Atverk savo lūpas.

— Ženės vandens, kėlnai ir pakalnės Tavo, o Teisingasis, vardą garsina iš krašto į kraštą. Augalai ir gyviai Tave jautriai myli.

— Laiminu juos, mano pasiuntiny.

— Žmonės Tau, o nemirtingasis Valdove, aukas aukoja ir maldas siunčia.

— Bet jų aukose ir maldose glūdi paslėptas kerštas ir neapykanta. Jų aukos ir maldos manęs nepasiekia.

— Ak!

Angelas sukniubo.

Sujudėjo dangus.

— Mano pasiuntiny, ką reiškia atsiųstoji ašarų taurė?

— Tai žmonių šauksmas, kad juos gelbėtum Tu, Kurs esi gailestingas.

— Mano pasiuntiny, tose ašarose nėra tikro šauksmo. Ten tik nedorybių lašai.

— Leisk, Viešpatie, aš išgersiu.

— Niekuomet. Tą taurę su ašaromis tu gražinsi žemei ir pasakysi, jog aš myliu tik tai tuos, kurie ir dieną, ir naktį, ir rytą, ir vakarą prie manęs tiesia savo rankas.

— Supratau.

— Eik.

Angelas atsistojo, pasiėmė ašarų taurę ir grįžo atgal į žmonių gyvenimą, į vargo slėnį.

K. P. Maželis

DR. JUOZAS LEIMONAS

Kovo mėnesio viduryj mus lankyti atvyksta Pavarario Federacijos Centro pirmininkas Dr. Juozas Leimonas. Mūsų tėvynės labai jis yra daug nuveikęs. Lietuvos katalikų visuomeniniame darbe užima labai svarbią vietą. Jis tą pasiekė nelengvai, tik savo nepalaužiamu pasiryžimu, nepaprasta energija, gilia išmintimi, dideliu darbštumu ir dvasios kilnumu, nugalėdamas didelius sunkumus ir kliūtis. Čia skaitytojas tik paviršutiniai supažindinamas su tuo brančiu mums svečiu. Jam atvykus, bus progos geriau jį pažinti.

Juozas Leimonas gimė rugpiūčio 23 d. 1900 m. Daugirdiškės dvare, Gudelių valsčiuje, Marijampolės apskrityj. Jo tėvas buvo kalvis dvaro kumetyne, kur rūpestingai, sunkiai ir ilgai dirbdavo šeimos pramaitinimui. Čia Juozutis augo, beaugdamas draugingai praleisdavo laiką su kitais dvaro darbininkų vaikais. Jis rodė jau ankstybesnį intelektualinį brendimą negu kiti jo amžiaus vaikai. Sulaukus jam mokyklinio amžiaus, tėvas persikėlė į Ivoniškio dvarą, prie pat Gudelių bažnytkaimio, kur irgi užsiėmė kalvyste. Čia buvo ir pradžios mokykla, kurią Juozas tuoj pradėjo lankyti.

MOKYKLOJ. — Ivoniškio dvare išgyveno tik apie metus laiko, nes tėvas jau šiaip taip įstengė nusipirkti 14 margų ūkutę Rudenų kaime, tame pačiame valsčiuje. Gyvenimas kaimo teigiamai atsiliepė į Juozo sveikatą, kuri iš pat mažens buvo nestipri. Į mokyklą reikdavo pėsčiam eiti apie keturis kilometrus, maždaug vienas kilometras buvo miško. Nei žiemą sniegas, nei kitais laikais purvas, baimė ir kiti nepatogumai nesulaikydavo jo nuo lankymo mokyklos. Ir baigė mokyklą aukščiausiais pažymėjimais.

TARNYBOJ. — Pradžios mokyklos mokslu jaunas Leimonas nesitenkino. Jis troško aukštesnio mokslo, kad galėtų būti naudingesnis gyvenime. Tėvas su šeima vos pragyveno iš ūkio, neturėjo galimybės tenkinti savo sūnaus gražaus noro. Tėvų rūpesniu, per gimines, 1913 m. jaunas Leimonas gavo darbą Udrijos valsčiaus raštinėj, kur ištisus metus išdirbo be atlyginimo, gi gyveno pas savo dėdę, prie raštinės. Darbo buvo daug, kartais visai mažai laiko nulikdavo poilsiui. Čia mokytiis nebuvo kaip, tik tam tikros praktikos galima buvo įgyti. Po metų, 1914 m., jau pradėjo gauti menką atlyginimą už darbą, tai ir persikėlė į raštinę gyventi.

IŠTRĖMIME. — Tas neilgai tęsėsi. Didysis karas užėjo. 1915 m. vokiečių kariuomenė jau visą Lietuvą užėmė, o su besitraukančia rusų kariuomene išvyko ir daug žmonių ištrėmimą. Vos 14 metų amžiaus, bėgo ir Leimonas nuo grėšiančių pavojų: pirmiau į Alytų, Varėną, paskui jau į nežinomąją, svetimą Rusiją. Beklaidžiodamas apsistojo Rezaniaus mieste, centralinėj Rusijoje.

Į Rezanių atsidūrė suvargęs, rudenį, be šiltesnio drabužio, be maisto ir be pinigų. Dėka gerų pažįstamų žmonių, priemiestyje gavo vietelę gyventi. Kadangi turėjo patyrimo raštinės darbe, tai besiteiraujant įstai-gose tuoj gavo darbą vienoj priemiesčio policijos nuovadoj. Čia jau iš sykio gavo 12 rublių į mėnesį atlyginimo. Nusidžiaugė, kad čia rado katalikų bažnytėlę, ir daugiau džiaugsmo, kai ten išgirdo savąją — lietuvių kalbą. Prie bažnytėlės nusipirko Petrapilyj leidžiamą „Lietuvių Balsą“.

Tame laikraštij užtiko žinią, kad Petrapilyj atidaroni Lietuvių Bendrojo Lavinimo Kursai, kuriuose tie, kurie yra pertraukę mokslus galės pasiruošti kvotimams į aukštesnes klases ar mokyklas. Nudžiugo Leimonas, kad čia gali būti proga jam siekti aukštesniojo mokslo. Nors iš tarnybos nenorėjo jį paliuosuoti, siūlė žymiai padidintą algą, tačiau Leimonas nepakeitė savo nusi-statymo vykti į Petrapilį. Nežinojo ko sulauks, kas ištiks jį tenai; jis turėjo tik Lietuvių Centralinio Komiteto Nukentėjusiems nuo Karo šelpti antrašą.

PETRAPILYJ. — Kelionė buvo ilga, varginanti Petrapilyj prisiėjo gežkelio stotyj nakvoti. Perkentėjo kai kuriuos didelius nemalonumus, iš kurių ištrūko tik apsukrumo dėka. Lietuvių Centraliniame Komitete rado a. a. kun. Tumą, iš kurio dažinojo, kad Kursai negreit bus pradėti. Tačiau Komitete tuoj gavo pasiuntinio—patarnautojo vietą.

Atidarius kursus, Leimonas į septynis mėnesius perėjo trijų klasių (metų) kursą ir sėkmingai išlaikė kvotimus į ketvirtąją realinės gimnazijos klasę.

Istojės į gimnaziją pradėjo aktyviau dalyvauti mokslėivių ateitininkų veikime, rašinėjo į jų laikraščius, lankė ir mokino tremtinius lietuvius darbininkus.

Taip besimokinant ir besidarbuojant užėjo revoliucija 1917 m. pradžioj, pašalino carą, pakeitė valdžią. Kaip pasekmė, Rusijoje gyvenimas labai apiro. Leimonas tada labiau pradėjo domėtis socialiniais klausimais, daugiau dalyvauti socialiniame veikime. O gyvenimas vis sunkėjo; jau prisiėjo ir badauti. Į Leimono sveikatą tas labai atsiliepė. Su kelių šimtų lietuvių mokinių grupe spalį 20 d. 1917 m. išvyko į Šiaurės Kaukazą, kur nebuvo tokia didelė stoka maisto. Keliavo apie dvi savaiti.

KAUKAZE. — Leimonas su viena grupe mokslėivių apsistojo Ekaterinodare, kur įstojo į realinės gimnazijos penktąją klasę. Jis čia uoliai dalyvauvo ir mokslėivių ateitininkų darbuotėj, eidamas ir valdyboj pareigas. Kartu su kitais čia ateitininkais jis įkūrė religinį filosofinį ratelį, kur iš visų gimnazijoje esamų ratelių buvo pats skaitlingiausias nariais. Jis buvo to ratelio pirmininku.

Su mokytojais, kurie beveik visi buvo ateistai ir tą dvasią stengėsi skiepyti mokslėiviuose, Leimonas dažnai turėdavo viešus ginčus klasėse ir ratelių susirinkimuose. Tačiau mokytojai gerbdavo jį ir daug jam pagalbėdavo. Išigijo ir mokslėivių tarpe pasitikėjimo ir populiarumo, jį rinkdavosi juos atstovauti.

BAISUS PERSEKIOJIMAS. — Kovo 1 d 1918 m. Ekaterinodarą užėmė bolševikai. Tada ateitininkams prisiėjo pergyventi baisius persekiojimus, netik nuo bolševikų, bet ir nuo socialistinio nusistatymo lietuvių mokslėivių aušrininkų. Ateitininkai šiuo laiku dar uoliau pasidarbavo ir suorganizavo lietuvius tremtinius į krikščioniškas organizacijas atsparai prieš bolševikus. Sunkus, sukūringas gyvenimas, įtemptas ir neramus darbas maisto stoka dar labiau pakirto Leimono ir taip nestiprią sveikatą. Neįstengė jau ir gimnazijos lankyti. Nors liko dar du mėnesių tų mokslo metų, bet, kaip gerą mokinį, atleido nuo lankymo gimnazijos, pakėlė iš penkto į šeštą klasę ir geradarių dėka, išvyko į Juodųjų jūrų kurortą Gelendžiką gydytis. Čia per vasarą gerokai atsitausė save pairusią sveikatą.

Į TĖVIŠKĘ. — Neužilgo susidarė galimybė vykti Lietuvon. Leimonas su keliais draugais tuoj ir iške- liavo. Kelionė, varginga ir pavojinga, truko net pus- antro mėnesio. Rugsėjo mėn. pabaigoj, 1918 m. pri- buvo į savo tėviškę, į savųjų tarpą Rudenų kaime, Gu- delių valsčiuje. Tai buvo nepaprastai jausmingas susi- tikimas su tėveliais, broliais, seserimis, kurie jau ma- žai beturėjo vilties Juozą vėl matyti.

Tėviškėj Leimonas dykas nebuvo. Prasidėjus Lie- tuvos valstybės atsteigimo darbui, tai jis tuoj uoliai ėmėsi darbo, Gudelių valsčiaus savivaldybės kūrimo. Prieš tai Gudelių parapija priklausė Balbieriškio vals- čiu, kas sudarydavo žmonėms daug nepatogumų. Šis valsčius savo tvarka dabar yra vienas pavyzdgingiausių Marijampolės apskrityj. Leimonas buvo išrinktas pir- muoju atstovu nuo šio naujai suorganizuoto valsčiaus į Marijampolės apskrities Tarybą. Su kitais savo para- pijoj suorganizavo skaitlingą pavasarininkų kuopą.

KARIUOMENĖJ. — Pradėjus organizuoti lietuvių savanorių pulkus, Leimonas su savo draugais susitaria irgi į juos stoti. Tačiau tuo tarpu jo tėviškę aplankė šiltinė. Jo dvi seseles nuvarė į kapus ir jį paguldė į ligos patalą dviem mėnesiam. Vos išliko gyvas. Dar- nepilnai atsigavus iš šios ligos, išvyko į kariuomenę. Dėl per silpnos sveikatos neleido eiti į lauką, bet pasta- tė prie pareigų vyriausiojo kariuomenės štabo spaudos biure. Čia jis kartu palaikė glaudžius santykius su ateitininkų ir pavasarininkų judėjimu. 1919 m. jį iš- rinko į L. K. Moksleivių Ateitininkų Centro valdybą sekretorium, paskui pirmininku. 1920 m. jį išrinko į L. K. J. Pavasario Sąjungos Centro valdybą sekretoriumi. Jis aktyviai dalyvavo ir platesniame lietuvių katalikų visuomeniniame darbe. Ir tuo syk jis buvo vos 19 metų amžiaus.

SAVANORIU KARO LAUKE. — Sunkiais Lietu- vai 1920 m. Leimonas pasitraukė iš kitų pareigų ir su savanorių būriu išvyko į karo frontą. Buvo ties Varė- na, paskui ties Valkininkais priešakinėse pozicijose, kovose su lenkais.

1921-1922 met. dirbo, kaip karys, vyriausiam ka- riuomenės štabe, Kaune. Čia per šesis mėnesius perėjo šeštos, septintos ir aštuntos gimnazijos klasių (3 metų) kursą ir išlaikė kvotimus. Kad tą atsiekti, prisiėjo kar- tais ir 24 valandas be poilsio dirbti. Bet tam sykiui ir sveikatai daug pakenkė.

STUDENTAS IR VISUOMENININKAS. — 1922 m. rudenį Leimonas pasiliuosavo iš kariuomenės ir įsto- jo į universitetą; atsidavė mokslui ir visuomeniniam darbui. 1923 m. jis įėjo į Katalikų Veikimo Centro valdybą.

1923 m. rudenį jis išvyko į Šveicariją ir įstojo į Friburgo universitetą studijoti ekonominius ir politinius mokslus. Jis ir ten būdamas, nors užimtas mokslu ir nesveikatos kankinamas, rado laiko dalyvauti visuome- niniam darbe: buvo Friburgo studentų Ateitininkų Draugovės pirmininku, Friburgo lietuvių Studentų Dr- jos „Lituania“ pirmininku ir Šveicarijoj Studijuojančių Lietuvių Studentų Dr-jos pirmininku. Tame universitete kai kurie amerikiečiai studijavo. Lapkričio 26 d. 1927 m. Leimonas gavo ekonominių ir politinių mokslų dak- taro laipsnį.

Dar nebaigus studijų Šveicarijoj, 1927 m. vasarą, Leimonas buvo išrinktas Studentų ateitininkų Sąjungos pirmininku, kuriuo išbuvo du metu. Tais pat metais jį išriko Ateitininkų Susišelpimo Fondo Centro valdybon, kur be pertraukos tebeina pareigas. Buvo Ateitininkų Rūmų Statymo Komitete. Prie šių rūmų pastatymo amerikiečiai daug savo aukomis prisidėjo. 1928 m. pabaigoj Dr. Leimonas išrenkamas Liet. Kat. Jaunimo Pavasario pirmininku, gi perorganizavus L. K. J. Pava- sario Federaciją, jos pirmininku, kurias pareigas ligi šiol tebeina. 1930 m. ir 1935 m. jis išrenkamas Atei- tininkų Vyriausios Tarybos nariu. 1927 m. Dr. Leimo- nas, kartu su p. E. Turausku, redagavo katalikų dien- raštį „Rytą“. 1928 m., kaip valstybės stipendininkas, stojo tarnauti Finansų Ministerijos Mokesčių Departa- mentan Referentu. 1932 m., dėl aktingo dalyvavimo katalikų visuomeniniame veikime, turėjo iš tarnybos pa- sitraukti. Po pavykusio Pasarininkų Marijampolės Ra- jono Kongreso buvo suareštuotas kartu su prof. Dr. Juozu Eretu ir prof. Pr. Dovydaičiu. Sunkių darbų ka- lėjime išbuvo tris mėnesius. Išėjęs iš kalėjimo Dr. Lei- monas atsidavė vien Katalikų Akcijos darbui, daugiau- sia tai eidamas Katalikų Veikimo Centro reikalų vedėjo pareigas ir vadovaudamas Pavasario Federacijos judėji- mui..

Jau ištisa eilė metų be pertraukos Dr. Leimonas yra Kat. Veikimo Centro Vyriausioj Valdyboj, kuri laiką buvo ir Kat. Veik. Centro Kauno Rajono valdyboj. Jis atstovavo Kat. Veik. Centrą dviejuose tarptautiniuose kongresuose buvo išrinktas į tarptautinius komitetus. Lietuvos katalikų jaunimą jis atstovavo Belgijos jau- nimo kongrese Briuselio mieste.

1935 m. vasarą įvykusiame Pirmame Pasaulio Lie- tuvių Kongrese Dr. Leimonas tapo išrinktas į Pasaulio Lietuvių Sąjungos valdybą, kurioje eina sekretoriaus pareigas.

Dr. Leimonas nuolat rašinėja į įvairius katalikiškus laikraščius ir žurnalus; yra prisidėjęs prie kai kurių redagavimo.

Gruodžio 31 d. 1932 m. jis vedė studentę ateitininkę Stasę Lukoševičiūtę. Dabar augina ir gražiai auklėja sunelį Roumaldą.

Dr. Leimoną iš syk yra sunku pažinti, ne iš karto pasireiškia jo asmenybė. Tik besantikiaujant tenka pa- tirti jo būdo gražios savybės. Jis yra kuklus, maštan- čio, neišsemiamos energijos darbininko tipo žmogus. Tuštumo jis nemėgsta, bet prie gražaus, golaus humoro yra palinkęs. Kalba greitai ir sklandžiai, bet galvojan- čiai. Greit kalboj užsidega entuziazmu ir kitus tuo nuteikia. Negirdėti, kad kas būtų nuo jo nukentėjęs, nors ir žodžio, arba kas ką pikto turėtų prieš jį, kaip asmenį. Jis yra visiems geras, tik gero ir tetrokšta. Kartais ir neprašytas, jis ypatingom savo pastangom yra žmonėms nepaprasto gero padaręs. Tačiau jis kaip katalikas visuomenininkas savo nusistatyme yra tiesus, grieštas, nepalenkiamas. Dėlei to ir teko jam nemažai nukentėti. **Pr.**

Jeigu kautynėse netektumei dešinės rankos tai griebk vėliavą kairiaja. Jeigu netektumei ir kairės— griebk ją dantimis. Jeigu matytumei, kad vėliavos nie- ku būdu neišlaikysi, tai įsivyniok į ją, tegu priešai tave drauge su ja sukapoja...

Kun. A. Sabaliauskas, savanorių vėliavą šventinant.

IT WAS JUST A LITTLE THING TO DO

Sowing Mustard Seeds

Many years ago there lived a poor man in the hills of Missouri. He had no ambition to create for himself a wealth of worldly goods, but he was imbued with a passion to build for himself a monument in the hearts of his fellow-men. And no simpler monument in all the world, perhaps, may be found than the annual tribute that through nature's laws echoes through the decades to Chapman Alexander.

He was a druggist by trade in a frontier Missouri village. He loved his fellow-men and dreamed of what he might do for future generations. Living simply, he labored faithfully and unselfishly. The reconstruction days following the Civil War set many of his plans awry, for he was in the borderland of the devastation wrought by the guerilla warfare. Chapman Alexander soon found that it would be necessary to close his little store and to set out for other fields in the task of earning a livelihood.

His home village sat like a crown upon a high bluff overlooking the Missouri River, a bluff whose strata added chapters to the story of world evolution. Grass and straggling shrubbery greened the base of the little old village, from which caravans of covered wagons set out westward on the Ozark Trail.

Perhaps it was while Chapman Alexander was standing on the pinnacle of the bluff one day, overlooking the winding river, and watching the human trains disappearing on the trail through the wild lands to the north and west, that a simple inspiration came to him. After that, his neighbors looked askance at him because of his strange conduct as he trod the hills, sowing broadcast from the jar of tiny black seeds that once had stood on the shelf in his little old drug store. Up and down the hillside he would go, waving his gestures as to posterity, until one day some adventurers into the hills found the empty jar.

The following spring came nature's echoes. And each succeeding spring has brought the resurrection of millions of little plants that live and live again, and rear green leaves and little yellow blooms as an oft-told fairy tale with ever-reviving interest. Not even the oldest settlers of the little village can tell the later chapters of Chapman Alexander's life, but with the first touch of spring women and boys and girls with well-laden baskets may be seen dotting the hillsides and ravines, gathering for salads the delectable mustard greens, which stock scanty larders or find ready demand in the ever-widening markets of the community. For many days scores of people are busily engaged in plucking the hearty plants.

It was such a little thing to do! Just to sow some mustard seed, tiniest of the podded miracles, yet in a life that was a failure in its own rewards, Chapman Alexander created for himself a monument that has no epitaph, yet is godlike in enduring goodness, and a blessing that is ever growing greater. Few would think of the obscure druggist of those postwar days as the village's most useful merchant, but up to this day his achievement as an unselfish contribution to the good of the community stands alone, and far ahead of that of all the rest.

—Adapted from Douglas Meng in "Christian Business."

Six

RAUPSUOTŪJŲ APAŠTOLAS

Kunigas Damien de Veuster gimė Belgijoje, 1841 m. Jo tėvas buvo paprastas ūkininkas. Dar jaunas būdamas Damien įstojo į Saldž. Širdies Jėzaus ir Marijos draugiją, Louvain, o mieste.

1864 m., dar jaunas kunigas, jis buvo išsiųstas į Hawaii salas, kurios yra Ramiajame Vandenyne (Pacific Ocean). Tose salose daug žmonių sirgo raupsais, viena baisiausių ligų Raupsuotas žmogus, gyvas būdamas, pūva. Kiti žmonės iš tolo bijo prie jo prisiartinti. Šitie raupsuotieji buvo šalinami į salą vadinamą Molokai. Valdžia davė šiems ligoniams maisto ir drabužių. Bet jie neturėjo namų, kur gyventi. Joks gydytojas nenorėjo ten važiuoti ir gydyti nelaimingus. Jokia slaugė nenorėjo pasiaukoti patarnavimu jų ligoje.

Vienas kun. Damien pasiaukėjo tam darbui; gavo leidimą iš savo vyresnybės ir iškeliavo į raupsuotojų koloniją. Iš pradžių niekas jo tenai nežinojo. Tačiau į trumpą laiką jis tapo garsus. Šiandien jis yra žinomas kaip raupsuotojų apaštalas. Gal netolima yra ta diena, kada jis bus Bažnyčios pripažintas šventu.

Kun. Damien netik dvasios dalykais rūpinosi: mokino raupsuotuosius šv. tikėjimo ir teikė jiems šv. sakramentus; jis rūpinosi jų ir kūno reikalais: statė raupsuoties namus, slaugojo juos ligoje, teikė jiems paskutinius sakramentus, savo rankomis dirbo karstus, kasė kapuose duobes ir laidojo numirėlius.

Kun. Damien pribuvus į Molokai salą, nebuvo jam tam tikros vietos kur gyventi. Jis pradžioj miegojo lauke, po medžiais. Tačiau jis tuoj pastatė kleboniją ir gražią medinę bažnyčią. Prie tos bažnyčios jis buvo ir palaidotas, po penkiolikos metų darbo raupsuotojų tarpe.

Pastaruoju laiku Belgija išsirūpino leidimą iš Amerikos vyriausybės, kuriai tos salos priklauso, paimti kun. Damien palaikus ir grąžinti į tą tėvynę, kur jis gimė, augo, mokslus ėjo ir buvo išventintas į kunigus.

Taigi sausio 27 d. 1936 m. jo palaikai buvo išimti iš kapų, nulydėti į bažnyčią, kur buvo iškilmingos šv. Mišios. Iš ten išsiųsti į Belgiją. Sakoma, kad jo karstas visai nebuvo apipuvęs. Kūnas jau buvęs visai supuvęs; tik kaulai gulėjo tokioje pat pozicijoje kaip buvo palaidoti. Kunigiški drabužiai dar turėjo savo spalvą ir kai kur nesupuvę. Taip pat ir rožančius dar nebuvo supuvęs.

Kun. Damien palaikams pribuvus į Belgiją, jo beatifikacijos reikalas bus pradėtas. Jaunimas turės iš jo gyvenimo įkvėpimo darbuotis Bažnyčios ir sielų išganymo reikalams.

Kun. Juozas Jusevičius

KAS YRA TĖVYNĖ?

Tėvynė—tai tas stebūklingas žodis, kuris gali kiekvieną vyrą paversti kareiviu ir kiekvieną moterį kankine; kuris priverčia vaikus nusiminus verkti, del ko jie ne vyrai, ir senius, del ko jie daugiau nebegali vartoti ginklo.

Tėvynė—tai tas šventas žodis, kuris atplėšia ūkininką nuo arklo, darbininką nuo darbo, mokslininką nuo knygos; kuris ištraukia jaunikaitį iš mylimosios ar sužadėtinės rankų ir surenka visus žmones prie vienos vėliavos, į kurią jie žiūri didvyrio drąsumu ir kankinio meile.

Prof. P. Mantegacca.

Vytis—

THE TWO SCULPTORS

Once upon a time a great sculptor conceived the idea of a wonderful statue which should surpass in beauty anything that the world had ever seen. Day by day for years, he wrought upon the marble that was to be his masterpiece, developing it from a crude, rough block until it assumed a form of such strength and grace and symmetry that all who saw delighted to look upon it.

But, notwithstanding his wonderful genius and power, the sculptor could never attain in his work the perfection he sought. His statue seemed to change in the night. The vital spirit the animated cheek and lip under the touch of his chisel was lost as often as it was inspired. The exquisite curves, the alabaster smoothness that vied with the handiwork of the great sculptor had made the cold marble a living thing, were in some unaccountable way marred while he slept. The sculptor's art was baffled, and the sculptor knew not why.

His hand had not lost its cunning, his conception was not at fault. His work was well done but it was spoiled in the night. At last the statue was ruined beyond all hope of restoration.

All too late, the sculptor finally discovered that an enemy sculptor stole into his studio at night and disfigured the statue—a rival sculptor who none praised and whose work no one ever admired. Jealous of the fame his rival had won while his own somber, uncouth works were shunned, he had crept in by night and with a malicious chisel gradually wrought ruin with the work he could not imitate. Thus the statue, which should have excelled all others, never attained perfection.

x x x

These two sculptors are continually repeating their efforts upon other statues with similar results. Their names are Right and Wrong, and the material on which they work is the human mind.

The first rises and retires early, and works as much as possible in the open; in the sunlight, where keen winds blow in winter and storms in spring and summer; where golden harvests wave and fruit-laden trees sway in the autumn; where fountains murmur and rivulets sing; where men work and romping children play; where cattle are afield and birds and bees are on the wing.

The other sleeps through the early hours, but comes forth when Nature is asleep; and under the flickering street lights, or the light of the silent stars, or in dark nooks and corners, sometimes by day, his blasting touch falls upon the fairest work of his rival, damaging it all and utterly ruining much of it. Only a few statues are kept wholly out of the reach of this destroying sculptor, yet how wonderful are they in their comparative perfection!

Though few they be, these perfect models are the leaders of constructive progress in our modern life. Without them, our nation would seethe in corruption and decay.

— *Vytis*

There are multitudes of people, many young and model and inexperienced in matters of life, who are victims of destroying sculptors. They are chiseling perfect models but they feel secure against destroying influences, and secretly they challenge vicious enemy sculptors. They think their secret thoughts and practices are not known by their families and friends and employers.

But at night the destroying sculptor creeps in and transforms the perfect model, little by little, and soon the ideal of perfection seems impossible of attainment. They thought they could chisel out their career in the day with Right, and condone the visits with Wrong in the night. They thought they could indulge in "liberal" living in the night and continue without deterioration in the day. But not one of them has escaped the devastating hand of the sculptor that ruins the life statue. Their thinking becomes destructive, they impugn bigotry to good motives, and lend their citizenship rights to every destructive impulse. They bear ill-wind and resentment and opposition to the unselfish efforts of good citizens to make life easier and better for them. Their character has become undermined, and they have virtually become destroying sculptors.

"The mother of destructive thinking is destruction; with your mind you either build mankind or destroy it," said Nietzsche. Don't deceive yourself. You are covered all over with telltales that blab your secret thoughts and experiences. They look out of your face and actions so plainly that any ordinary observer may know.

And what a pity that so often the noblest of life's statues are made hopeless and destroyed by raiding enemy sculptors, all because the builders do not guard their own thinking!

—Adapted from Orison Swett Marden's "Success."

DARBAS GĖDOS NEDARO

Vokiečių filosofas Fridričas Šlegelis buvo vedęs kito vokiečių filosofo Mendelsono dukterį, labai mokyta mergaitę. Tačiau augštas mokslas nekliudė jai būti drauge ir gera šeimininke.

Sykį vienas Šlegelio pažįstamas, apsilankydamas jo namuose, rado jauną jo žmoną marškinius belopant. Pasipiktinęs tuo, tarė:

— Poniute, galėtumei rasti sau tinkamesnį darbą. Parašytumei kokią knygą...

— Tamsta taip manai? atsakė šeimininkė,— o aš Tamstai galiu atsakyti štai ką: iš daug ko esu girdėjęs, kad šiandien pas mus yra per daug knygų, o niekas man dar nėra skundęsis, kad pas mus būtų per daug marškinių.

Šlegelienės žodžiai pilnai atitinka ir šiai gadynei.

A. Jakštas

Seven

IŠ PAVASARININKŲ VEIKIMO

Žemaičių Kalvarijos jaunesnieji pavasarininkai juda. Narių skaičius 1935 m. padidėjo 50-čia. Dabar iš viso yra 70. Susirinkimai daromi maždaug kas dvi savaitės. 1935 m. pravesta gražaus skaitymo, eilėraščių ir monologų konkursai. Dirba ir praktiškus dalykus. Knygrišystės pramoko 8 nariai, namų ruošos kursus lankė 5 narės. Darželių puošimu ir namų tvarkos palaikymu neaplenkia nė vyresnėsės sesės. Artistų, eilėraščių skaitytojų ir monologistų bus nemaža ateity, nes be jų jau dabar neapsieina vyresnieji.

Linkuvos Pavasario rajonas sausio 9, 10 ir 11 dd. pavasarininkams suruošė sporto kursus, kuriuos pravedė linksmas ir energingas sporto vadas stud. Al. Žadeika. Dalyvavo beveik visų kuopų atstovai. Sportu domisi ir sportininkais ypatingai rūpinasi nenuilstas rajono pirmininkas kun. Jonas Morkvėnas, didelis sporto mėgėjas.

Lukšiai. Sausio 6 d. mergaitės pavasarininkės surengė vakarą, kurs gerai pasisėkė. Šioj mergaičių kuopoj yra 150 narių. Kuopai daug padeda dvasios vadas kun. Pov. Grablikas.

Klovainių (Linkuvos rajono) pavasarininkų rūpesčiu čionai atidaryti dvisavaitiniai namų ruošos kursai, kuriuos lanko 26 klausytojos. Kuopai vadovauja energinga pirmininkė E. Vieversytė.

Vaičiūškai (Stakių). Sausio 12 d. įvyko metinis Pavasario kuopos susirinkimas. Jame buvo perskaityta veikimo kronika nuo kuopos įsikūrimo metų. Paaikškėjo, kad prieš penkis metus prikelta stud. Vl. Lukono kuopelė padarė žymų žingsnį priekin visuose srityse. Susirinkimai yra daromi dažnai, su rimtomis paskaitomis, gyvomis diskusijomis, nutarimais, kurie per visą veikimo laiką buvo stropiai vykdomi. **Mituvainis.**

Pavasario Federacija statosi namus gražiajame Vytauto kalne, patogioj vietoj Perkūno gatvėj, kaip tik įlipus į kalną. Namų yra tik sienos pastatytos, jis dar neįrengtas, dar net ir be langų. Tačiau pavasarininkai nenustoja kiek išgalės leidžia aukoti tų namų užbaigimui. Jie nori tų namų statybą pilnai užbaigti ir vidų įrengti prieš organizacijos 25 metų gyvavimo sukaktuves—jubiliejų 1937 m. Sprendžiant iš pavasarininkų ryžtumo ir pasiaukojimo kilniems reikalams, nemažiau ir šitam, galima tikėtis, kad šis jų gražus noras pilniausiai išsipildys.

Papilė. Pas mus buvo tokių "patriotų," kurie mėgo pavasarininkus vadinti tėvynės priešais, bet tie "patriotai" baigia jau nykti iš mūsų padangės, o vadinamieji tėvynės priešai dirba tylų kultūrinį darbą, nebodami jokių užsipuldinėjimų. **Z. V-lė.**

Kurkliai. Šių metų pradžioje čionai įrengta pavasarininkų ramovė. Miestelio jaunimas vakarais skaitlingai renkasi pasiskaityti laikraščių, pažaisti, pasiklausyti radio. Ramovę skaitlingai lanko ne tik jaunimas, bet ir suaugusieji. Artimiausioj ateityj ruošiamasi dvigubai padidinti ir parapijinę salę.

Seirijai (Alytaus apskr.). Nors čia ir užkampis, tačiau pavasarininkai neapsamoneja. Šiems metams išrinko valdybon: pirm. V. Kisielių, pag. B. Vekterį, knyg. J. Balevičių, dvasios vadu nenuilstantį kun. J. Pilipaitį. Nesenai buvo surengę vakarą. Gražiai suvaidino "Drama miške." Turima gerų artistų. Scenroj geriausia pasirodė J. Kisielius, B. Kolka ir M. Ramanauskaitė.

Gruodžio ir sausio mėn. įvyko Pavasario Federacijos įvairių regijonų ir rajonų konferencijos, kuriose skaitlingai dalyvavo darbuotojai—jos iš arti ir toli. Vienur konferencijos tęsėsi vieną, kitur dvi dieni. Jose pavasarininkams iš savųjų ir prijaučiančiųjų tarpo pareikšta gražių sveikinimų ir linkėjimų darbuotėje, padaryta pranešimų apie nuveiktus ir veikiamus darbus, nustatyta gairės tolimesniam veikimui. Paprastai bažnyčioj pritaikinta ir pamaldos, kuriose konferencijon atvykę ėmė dalyvumą. Beto, kai kur buvo meninė programos dalis. Pažymėtina gausios dvasiškos aktyvus dalyvavimas konferencijose ir organizacijos darbuotėj aplamai.

Žiliniai (Trakų apskr.). Pavasarininkai steigia skaityklą parapijos salėj. Kun. kleb. J. Mikučionis pasižadėjo skaityklą aprūpinti laikraščiais. Dabar jaunimas suėjęs čionai šventadieniais galės pasiskaityti laikraščių ir į namus pasiimti knygų.

Kvietkuose buvo suruošti pavasarininkų vadų trijų dienų kursai sausio mėn. 14-16 dd. Kursų vedėju buvo Panevėžio regiono pirmininkas J. Baranauskas.

Gruodžio 31 d. suėjo 75 metai amžiaus generolui Silvestrui Žukauskui, pirmajam nepriklausomos Lietuvos kariuomenės vadui, daug nusipelnusiam mūsų tėvynei kovose už jos nepriklausomybę. 1927 m., Pavasario Sąjungos kongreso metu, Kaune, L. Vyčiai, per savo atstovus, įteikė generolui aukso kardą.

Aukštoji Panemunė. Sausio 12 d. įvykusiame susirinkime vietos pavasarininkai atsisveikino su sumaniu dvasios vadu kun. K. Juškevičiumi, kurs nuo eitu pareigų del tam tikrų priežasčių atsisakė. Gavo naują dvas. vadą kun. K. Širvaitį. Vyrų pirmininku išrinktas Juozas Babušis, mergaičių—Jesevičiūtė. Susirinkime dalyvavo ir iš Kauno studentų. Jie susirinkusius mokė, ragino, davinėjo patarimų, daug gyvumo pridavė.

Šiaulių M. Pečkauskaitės mergaičių pavasarininkų kuopos veikli idealistė narė Juzė Adomaitytė išvyko Amerikon. Tikimės, kad ji čia Amerikoj stos į Vyčių eiles darbuotis.

Raguva. Sausio 16 d. įvyko jaunesniųjų pavasarininkų susirinkimas, kuriame paskaitą laikė kuopos globėjas B. Adomonis.

Skiemonių pavasarininkės nesnaudžia. Sausio 19 d. išsirinko naują valdybą, kurią sudaro M. Švejtė, S. Tytenytė, M. Sirgedaitė, N. Nečiūnaitė ir S. Sabaliauskaitė.

Zapyškio pavasarininkų vyrams vadovauja energingas P. Morkūnas, o mergaitėms—dabūti ir sumani E. Tamulaitytė. Pavasarininkai daug dirba. Tarp kita ko, jau išigijo dūdų orkestrą ir gražią sportui bei visokiems žaidimams aikštę. Kas šventadienis veikia skaitlyklė, kur susirinkę žmonės pasiskaito naudingų laikraščių.

Skamarakuosė (Vabalninkas) yra nemažai veiklaus jaunimo, kurio daugumas priklauso Pavasario organizacijai. Nesenai su pasisekimu suvaidino K. Vijūno "Čigonėlė nemeluoja." Visas pelnas paskirtas neturtingiems vaikams.

Daugiausia žinių iš pavasarininkų darbuotės ėmė iš jų federacijos leidžiamo organo "Pavasario." Jis išeina du kartu į mėnesį. Kaina Lietuvoj keturi litai metams, gi užsieny dvigubai. Antrašas: "Pavasaris," Laisvės al. 31b, Kaunas, Lithuania.

VYTAUTAS TAMULIS

Vytautas Tamulis gimęs ir augęs Bostone. Kas ypatingiausia, kad Vytautas atletiškais bei sportiškais gabumais pasižymi net nuo pat savo jaunų dienų. Ir pirm nuėjimo į didžiąsias lygas, jis Bostone jau buvo plačiai pagarsėjęs. Lankydamas Michael Angelo pradinę mokyklą jis žaidė Soccer tyme, ir tas tymas laimėjo čempionatą. Vytautas laimėjo tos mokyklos rikiuotės (drilling) pirmą dovaną ir turėjo saržanto laipsnį.

Istojęs į English High School Vytautas savo gabumais tuoj užimponuoja tos mokyklos sporto vedėją (coach). Jis tuoj pramatė, kad iš to jaunuolio gali išeiti žymus sportininkas ir kreipė į jį specialią dėmesį.

1930 m. Vytautas išrenkamas tos mokyklos kapitanu. Jis privedė tymą prie čempionato.

New York Yankees tymo žvalgai pastebėjo tą nepaprastą jaunuolį ir jam pasiūlė pasirašyti kontraktą. Po kontrakto pasirašymo, Vytautą išsiuntė į Chambersburg, Pa. tymą lavintis. Ir taip kas vasarą Vytautas buvo siunčiamas „auklėjimui“ į mažesnius New York Yankees užlaikomus tymus. Jis žaidė Scranton, Cumberland, Albany ir New York tymuose.

Pereitą vasarą žaidė pačiam didžiuliame Yankees tyme. Ir Tamulis savo šauniu žaidimu nustebino netik Yankees tymo vadovybę, bet ir visą sporto pasaulį. Taipgi žaisdavo su L. Vyčių 17 Algirdo kp., ypač metų Basketball. Vytautas ir čia gražiai pasirodydavo.

Linksma, kad Vytautas savo gražios lietuviškos pavardės neiškraipė ir, visur pažymima, kad lietuvis. Anglų spauda kartais jį vadina „Vito“ arba „Lefty“.

Mes su džiaugsmu linkime Vytautui tęsti savo karjerą ir gražiai šviesti sporto pasaulį, o tas teiks garbę lietuviams.

—R. R.

— *Vytis*

BAUDŽIAVA LIETUVOJE

Baudžiava Lietuvoje buvo įvesta pradžioje XVI šimtmečio. Alexandrui Jogailaičiui viešpataujant, kaip priemonė kovoti pasekmingai su bedarbe, kuri tada apsi-reiškė smarkiau negu dabar Amerikoje. Pagal įstatymo bedarbiai buvo pavesti dvarininkams kad juos aprūpin-tų darbu ir užlaikymu ir kad paimtų atsakomybę už jų elgimąsi

Jau sekančiame šimtmetyje pasigirdo balsai protes-tuojantieji prieš neteisėtą išnaudojimą kaimiečių bet tik Konstitucijoje 3 gegužio 1791 metais valstybės organai atėmė teises dvarininkams sauvaliauti. Tais pačiais lai-kais daugelis turtuolių dvarininkų paliuosodavo kaimie-čius dėl įgijimo populiariškumo prieš rinkimus. Pavyz-džiui paskutinis karalius Stanislovas Poniatovskis — kaip Lietuvos stambus dvarininkas ir valdininkas pa-liuosavo 300,000 kaimiečių nuo baudžios ir aprūpino juos žeme. Kiti elgėsi panašiai.

Sugriuvimas Jegailos sutvertos valstybės sustabdė reformas, nes Rusų carų valdžia palaikė baudžiavą. Toj dalyj Lietuvos, kuri buvo paskirta Prūsams t. y. Suvalkioj — Napoleonas 1807 metais po sumušimų Prūsų, panaikino baudžiavą tik tokioje prasmėj, kad pripažino visiems kaimiečiams asmenišką liuosybę, be teisių savintis tėvų apdirbamą žemę. Caras Alexandras I gavęs po Napoleono 1815 Suvalkiją — įvestą tvarką palaikė. Jo brolis Caras Mikalojus I Vilnijoje ir Kauni-joj šiek tiek palengvino baudžios sąlygas, o jo sūnus caras Alexandras II 1863 m. kovo 4 d. prašomas Lietu-vos dvarininkų delegacijos ne tik panaikino baudžiavą, bet dar pripažino kaimiečiams nuosavybės teises prie sklipų žemės, kuri kas apdirbinėjo.

Tuo įstatymu sulygino gyventojus Suvalkioj su gy-ventojais Vilnijos ir Kaunijos. Dėl Suvalkijos reikšmė to įstatymo buvo mažesnė, nes ten seniau turintieji as-menišką liuosybę ūkininkai jau buvo apsipirkę ar kito-kiu būdu įgyję nuosavybę ir tik džiaugėsi iš politinio sulyginimo.

Caras baudžiavą panaikino ne iš atsižvelgimo į Lie-tuvius — nei tik Lietuvoj, bet visoj imperijoje — ir tai politiniais sumetimais.

Kun. M. Urbonavičius

BALTAS LAKŠTAS

Garsusis rašytojas Bucheneau jaunystėje buvo vi-siškas netikėlis. Sykį jam teko išsinekti su vienu pras-tu kaimiečiu. Šis paklausė jauno mokslininko, kokią jis išpažįstą tikybą?

— Gi jokios, šis atsakė; aš esu lyg baltas popie-rio lakštas...

—Na, ponuti, atsakė jam, kraipydamas galvą, kai-mietis,—jei taip yra, tai kuogreičiausiai rašyk sveikas ant to lakšto Viešpaties Dievo vardą ir dabok, kad ten neirašytų velnias savo vardo!...

Tie prasti žodžiai sujaukino išdidusį mokslininką ir jis toliai nerado ramybės, kol metęs bedievystę tapo vėl tikinčiu krikščioniu.

A. Jakštas.

Nine

HISTORY OF PROVIDENCE RHODE ISLAND

1636 TRICENTENARY YEAR 1936

Roger Williams, who founded Providence in the spring of 1636, was born in London, England, about 1603 or 1606 (the exact date of his birth is unknown). Disappointed in his suit for the hand of Jane Whalley, he married her maid, Mary Barnard.

Spiritual doubts, which had assailed him from childhood, led him to join the Separatists. He set sail for America on the ship Lyon in 1630. He remained at Plymouth and after a time was admitted to the church where his teachings were approved. He remained there for two years, supporting himself by manual labor. He had attracted a band of faithful adherents to his doctrines by his teachings. He wisely cultivated friendly relations with his Indian neighbors. Later he was appointed assistant Pastor, but was ejected because of a certain document he had written stating that the land did not belong to the king of England but to the Indians who had lived there for hundreds of years. He was later reinstated after he had destroyed the document. Later he was made Pastor of the Salem Church, in 1634, after the death of the Pastor, John Skelton.

The next year, after a series of controversies with the Bay Colony authorities, he was ordered seized and shipped back to England. He was warned by friends and had been gone for three days when they came to seize him. He spent fourteen weeks of the bitter winter among the savages.

In the spring the Indian chief Massasoit gave him a grant of land on the east shore of the Seekonk. There he built a house and lived until June 1636 when he was warned by the Governor that Plymouth claimed the land upon which he had settled. Williams then returned to Providence.

He disembarked at what is now North Main Street and was greeted by the Indians who said "What Cheer Netop".

In gratitude for his safe deliverance from his many distresses, Roger Williams named this new settlement Providence.

"It was Providence to me in my distress," and here was established the first religious freedom in the world.

Probably no one event in early New England history has given rise to so much contradictory discussion as the explanation of the real motive for expelling Williams from the Massachusetts Colony. The Puritan apologists have attempted to show that he was a Subverter of the foundations of government and that his removal was brought about, because of political beliefs, while his own eulogists, chiefly of the Baptist persuasion have asserted that his enunciation of the great principle of religious freedom was the chief reason for his departure.

Providence means Divine; as applied to God, Providence is God himself considered in that act by which in His wisdom He so orders all events within the universe that the end for which it was created may be realized.

That end is that all creatures must manifest the glory of God, and in particular that man shall glorify Him, recognizing in nature the work of His hand, serving Him in obedience and love, and thereby attaining to the full development of his nature and to eternal

happiness in God. The universe is a system of real things created by God and directed by Him to this supreme end, the concurrence of God being necessary for all natural operations, whether of things animate or inanimate, and still more so for operation of the supernatural order.

God preserves the universe in being. He acts in and with every creature in each and all its activities. In spite of sin, which is due to the wilful perversion of human liberty, acting with the concurrence, but contrary to the purpose and intention of God and in spite of evil which is the consequence of sin, He directs all, even evil and sin itself, to the final end for which the universe was created. All these operations on God's part, with the exception of creation, are attributed in Catholic theology to Divine Providence.

(More next month)

Kid Burper.

LITHUANIANS MARK INDEPENDENCE DAY AT NATIONS CAPITAL

Services Held in St. Dominic's

Headed by the Lithuanian Minister, Mr. Povilas Zadeikas, Mme. Zadeikas, and the Legation Secretary, Mr. Mikas Bagdonas, members of the American Lithuanian Society of Washington, D. C. attended Mass on Sunday morning, February 16th at 9:30 A. M. in the Holy Name Chapel of St. Dominic's Church in commemoration of the 18th anniversary of Lithuanian Independence.

Dr. John F. Brazinsky, of Georgetown University, and newly elected president of the American Lithuanian Society of Washington, D. C., was included among the distinguished guests at the Mass together with Mr. L. J. "Roger" Esunas, the organizer and the first president of the Society.

The Rev. J. E. Gedra, assistant pastor of the Church of the Immaculate Conception, was celebrant of the Mass. The sermon was delivered in Lithuanian by Rev. Casimir Zvirblis, O.P., S. T. Lr. Father Zvirblis spent several years in Lithuania with a number of Dominican Fathers from the American Dominican Province of St. Joseph's in an effort to revive interest in the Order in that country. Dominican Fathers are now located in Raseiniai, Lithuania. Incidentally, Father Zvirblis was ordained in St. Dominic's Church by Archbishop Michael J. Curley of Baltimore on June 15, 1931 and said his first Mass in the Church of the Annunciation in Brooklyn, N. Y. on June 21, 1931. Father Zvirblis was a guest of the Dominican Fathers during that week and the following Sunday had the occasion to deliver an interesting discourse on Lithuania to the novices and Fathers at the Dominican House of Studies at the Catholic University.

The Mass that day was followed by Benediction with Father Gedra as celebrant. He was assisted by the Rev. Messrs. Charles Poppell and Michael Vichuras of the Sulpician Seminary. Miss Genevieve Petcavage was the organist for the occasion.

This was the first service of its kind ever held by Washingtonians of Lithuanian birth and descent in the Nation's capital.

LIETUVIAI PASAULYJE

Šauliams padovanojo sklypą namams statyti

Kretingos apskr., Kartenos valsčiaus, Aleksandravos gyventoja Barbora Repšienė-Zeniauskienė padovanojo Aleksandravos šaulių būriui 1 ha žemės būrio namams pastatyti ir sporto aikštei įrengti. Vietos notaras Ragauskas žemės perleidimo aktus surašė be jokio atlyginimo.

Uždaryta Lietuviška Skaityklą

Vilniaus Rytojus praneša, kad Švenčionių apskrities storasta šiomis dienomis uždarė Gilutų kaime, Mialagenų valsč., „Ryto“ švietimo draugijos skaityklą.

Tiesiama nauja gatvė

Tarp Zanavykų, Žemaičių ir Jonavos gatvių, paraleliai su Ukmergės plentu, ejo grioviu takas į Jonavos gatvę. Dabar Kauno m. savivaldybė šiuo taku pradėjo tiesti naują gatvę kuri jungs Žemaičių gatvę su Jonavos gatve ir žymiai palengvins žaliakalniečiams susisiekimą su Jonavos gatve ir su Vilijampole.

Per 18.000 telefono abonentų Lietuvoje

Per pereinamus metus naujų telefonų abonentams įrengta 3.066, o nuimta — 1.658. Tuo būdu per metus telefono abonentų 1.408 padidėjo. Bendras telefono abonentų skaičius sausio 1 d. siekė 18.164.

Belgai pagerbė žuvusius už Lietuvos nepriklausomybę

Vasario 8 d., 16 val. 30 min., lietuvių — belgų susiartinimo draugijos pirmininkas, F. Imianitovas, ir belgų — lietuvių prekybos rūmų Briuselyje pirmininkas, Thisquen, uždėjo vainiką prie žuvusiems už Lietuvos nepriklausomybę paminklo. Juos lydėjo Belgijos pasiuntinys Lietuviai, baronas de Selys — Fanson, ir belgų—lietuvių susiartinimo draugijos nariai Vasi der Veeren ir de Bendere.

Prie Vytauto Didžiojo muziejaus sodelio vartų svečius pasitiko gen. Nagevičius ir užsienų reikalų ministerijos protokolo direktorius, Girvainis.

Ceremonijos metu invalidų orkestras sugriežė Lietuvos ir Belgijos himnus.

Statys Naują Mokyklą

Tauragės miesto savivaldybė šiais metais mano pastatyti mieste naują mūrinę pradžios mokyklą, kuriai sąmata numatyta 70.000 litų sumai.

Prašys apdėti degtinę ir tabaką mokesčio ženklais

Teko patirti, kad draugija kovai su džiova nutarė prašyti vyriausybę apdėti degtinę ir tabaką mokesčio ženklais draugijos kovai su džiova naudai.

Suvalkijoje ir Š. Lietuvoje stinga ūkininkams darbininkų

Iš Suvalkijos Vilkaviškio apskrities pranešama, kad čia ūkininkams stinga tarnaičių ir bernų. Bernai metams reikalauja iš ūkininkų net iki 400 lt. atlyginimo.

Taip pat ūkininkams stinga darbininkų ir Šiaurės Lietuvoje. Seniau Suvalkijos ūkininkai darbininkus samdydavo Kauno darbo biržoje. Tačiau dabar biržoje susiregistravę tik miestų darbininkai ir į provinciją pas ūkininkus važuoti nenori.

Trečias laivas su Lietuvos vėliava

Klaipėdos spauda rašo, kad šiomis dienomis pradėjo plaukioti su Lietuvos vėliava ir trečias „Maisto“ b-vės „Barfrost“ vardo laivas, kuris iki šiol plaukioja su norvegų vėliava. Ir laivo įgula jau lietuviška. Šiuo metu „Barfrost“ su mėsa išplaukė į Belgiją. Vadinasi, visi trys „Maisto“ b-vės laivai jau plaukioja su lietuviškomis vėliavomis.

Ruošia Vokietijos piliečių transportą iš Klaipėdos

Lietuvos Keleivis praneša, kad kai kuriuos vokiečių įstaigos ruošiasi ši pavasarį iš Klaipėdos krašto išvežti didesnę savo piliečių skaičių. Pereitais metais taip pat buvo kiek tokių piliečių išvežta. Mat, konsulatas, esant jų tarpe bedarbių, yra priverstas juos šelpti. Parvežti namo tokie piliečiai galėtų būti pristatyti prie darbų.

Klaipėdoje bus pastatyti namai viso pasaulio Jūrininkams

Beveik viso pasaulio uostuose yra įrengti patogesni namai jūrininkams kad po sunkių kelionių čia jie galėtų pailsėti ir kultūringai laisvesnę laiką praleisti. Klaipėdoje irgi yra jūrininkams namai, tačiau jie yra privačių, asmenų laikomi, tinkamai neprižiūrimi ir nepatogūs. Dėl to Lietuvos jūrininkų sąjunga dabar nutarė Klaipėdoje pastatyti gražius namus viso pasaulio jūrininkams. Manoma, kad šių namų statyba bus pradėta jau šiais metais. Juose bus patogios, lietuviškais dirbiniais įrengtos svetainės. Patys namai bus gražaus lietuviško stiliaus. Be abejo, jie prisidės prie Lietuvos vardo garsinimo užsieniuose.

VILNIAUS

Darbininkai į Latviją

„Kur. Wil.“ pranešimu, šiomis dienomis Rygoje Lenkijos konsulas ir Latvijos ūkio rūmų atstovas pasirašė sutartį, kurioje numatyta, kad šiemet iš mūsų krašto į Latviją galės vykti laukų darbams 12.000 darbininkų.

Dvi Vilniaus mylėtojų sąjungos

Vilniuje jau kelinti metai yra įkurta Vilniaus Mylėtojų Sąjunga, prie kurios priklauso daugiausia ne vietos dar viena panaši sąjunga, kurią buvo suorganizavę žydai.

Šiomis dienomis, miesto storastai įsakius, antroji Vilniaus Mylėtojų Sąjunga (žydų) buvo uždaryta už prieš valstybinį veikimą.

Pamaldos

Šiemet Vilniaus lietuvių visuomenė, neturėdama galimumo vasario 16 d. organizuoti paminėti savo Tautos šventę, buvo daugiau susikaupusi. Iš ryto 10 val. dalyvavo šv. Mikalojaus bažnyčioje iškilmingose pamaldose, kurias laikė kun. Pr. Bieliauskas. Jam asistavo kunigų seminarijos lietuviai diakonai ir klierikai. Pamaldų metu giedojo jaunimo bažnytinis choras. Pamokslą pasakė kun. N. Raštutis. Pamaldos pabaigtos „Te Deum laudamus“ ir mūsų tautos himnu.

MŪSŲ REIKALAI

Naujo Namo Fondas

Mūsų išrinkta komisija sukėlimui finansų savo namams įgyti smarkiai darbuojasi. Nesenai buvo atspausdinta knygelės su 20 bilietais, kurie parduodami tik po 5 centus. Atsižūrint į tai, kad visa knygelė kainuoja tik 1.00, tai kiekvienas narys bei narė lengvai gali išparduoti nors vieną šių knygelių.

Kiekvienai kuopai buvo pasiūsta po dalį šių bilietais. Kuopos yra prašomos visu greitumu juos platinti. Jeigu kai kurioms kuopoms pritrūks bilietais, prašom kreiptis į komisijos pirmininką, John Wainis, 704 Washington Ave., Linden, N. J. Kad nesutrukdžius darbo, Chicagos Apskritis kuopos gali gauti daugiau bilietais nuo Al. Manstavičius, 4736 S. Wood St., Chicago, Ill.

Prašom nevartoti atvirlaiškių ("Post Card") susirašinėjimui šiuo reikalu.

Sužinota, kad kai kurios kuopos laukia galutinės žinios apie namą, kurį manoma pirkti. Centro yra numatyta keletas namų, nors nėra nė vieno galutinai nužiūrėta pirkimui. Yra reikalinga geriau sužinoti, kiek mūsų kuopos įstengs suteikti paramos, kad geriau supratus mūsų jėgą, nes tik pagal tai galima žinoti kurį ir kokio dydžio namą bus galima pirkti.

RAŠYTOJŲ DĖMESIUI

Dar syki norime priminti mūsų korespondentams ir kitiems bendradarbiams mūsų pageidavimą, kad raštai būtų prisiūsti ne vėliau kaip penktą dieną to mėnesio, kurio laidoje norima, kad raštas tilptų.

GARY, INDIANA

Atgaivina Vyčių kuopą

Seniau čia buvo skaitlinga, stipri, labai veikli L. Vyčių 82 kuopa. Daug yra nuveikusi ir paaukojusi tautos ir savo parapijos reikalams. Ji pasižymėjo savo teatraliniais ir kitokiais vakarais, koncertais; net savo orkestrą yra turėjusi. Jos sportininkai, ypač svaidininkai, supliekdavo net stipresnius Chicagos Vyčių tymus.

Pastaruoju laiku, dėl labai nepalankių sąlygų, netik kuopos veikimas apmirė, bet ir kuopa visai pakriko.

Pradžioj metų čionai klebonauti atvyko pasižymėjęs visuomenininkas, didelis patriotas, nepaprastos energijos kun. S. Draugelis. Čia kaip bežiūrint parapijos ir visas vietinis lietuvių katalikų visuomeninis gyvenimas staiga atgijo. Rodos stebūklinga.

Vyčiai, kad ir iškrikę, taipgi persiėmė nauja atgimusia dvasia. Keletas jų nuėjo pas kunigą kleboną ir prašo, kad daleistų atgaivinti Vyčių kuopą. Klebono patriotiška širdis nudžiugo. Štai jaunimas pats reikė noro organizuotai darbuotis tautos ir Bažnyčios labui. Tai kaipgi neleisti! Gerb. klebonas dar pažadėjo ir padėti, tik su sąlyga, kad savo veikimu pralenktų netik savo geruosius ir veikluosius kaimynus Indiana Harboriečius, bet ir Chicagiečius. Tai dabar kiti pasipirkite. z

Z.

CHICAGO DISTRICT NEWS

Sunday, March 1st was a very important date to the Knights of the Chicago District. This day marked the celebration of St. Casimir's Day, the patron saint of our organization.

The celebration was held at the Providence of God parish at 18th and Union Ave. at 10:00 A. M. The pastor Rev. Ig. Albavičius was the celebrant at the Pontifical High Mass; the famous Chicago District "Dainos" Choir, under the direction of J. Rakauskas, rendered the "Exultate Deo" Mass by Arenas. Solo parts of the Mass were sung by Leila Koncevičius, Anicetta Storm, Irene Aitutis, Frank Pavilionis and a bass duet by August Beliauskas and Joseph Poška. The sermon was given by the Chicago District Spiritual Advisor, Rev. M. Urbonavičius, M. I. C.

Bystanders were heard remarking that it was a very beautiful sight to see such a large group marching to Church and later during the Mass, receiving Holy Communion "in corpore". It was a very impressive sight and one that will be long remembered by everyone.

After the services, everybody gathered in the church hall where breakfast was served. The principal speakers were: Rev. Ig. Albavičius, Attorney A. Lapinskas, and the Associate Editor of Draugas, Mr. I. Sakalas.

The breakfast was prepared through the efforts of Mr. S. Simulis, president of council 4, who had been made executor of a trust fund for this occasion by the will of the deceased Michael Stankelis, a member of council 24, who died last fall. Later, to this fund was added a bequest by August Vardauskas, deceased. A member of council 4; and a bequest by Anthony Aitutis, deceased, the father of Irene Aitutis, who is a member of council 24. In this way, the Chicago District was furnished with a "gratis" St. Casimir's Day celebration.

x x x

The District wishes to express its gratitude to Miss Zdanevičius and to council 4, for the preparation of the breakfast and wonderful service which they gave. It was really remarkable: the breakfast and speeches combined, only lasted three-quarters of an hour.

x x x

Council 24's drama section presented a comedy "The Unlucky Buick", at Marquette Park parish hall, March 1st at affair sponsored by the 13th Ward Lithuanian Regular Democratic Club. In the cast were: Irene Aitutis, Joana Daniunas, Agnes Kulikauskas, Joseph Kraujalis, Anthony Stankus, Frank Jenkevičius and Joseph C. Peters. The play was directed by Monica Z. Peters. The presentation was a complete success and was thoroughly enjoyed by all.

x x x

The K of L Day Committee (July 4th) has already formulated its plans for another gala affair at Vytautas Grove. The plans will be submitted for approval at the District Meeting.

x x x

The "Dainos" Choir will present a Concert to commemorate its XX year Jubilee on Sunday April 26, at the Lithuanian Auditorium. Prof. J. Rakauskas pro-

ROCHESTER, N.Y.—COUNCIL 93

The K of L club held their second monthly social at the home of Mr. and Mrs. Jurlen. About half of the K of L members attended, but you can bet that all those present will be looking forward to the next social.

The new winter craze game, Monopoly, was introduced and in no time we had two games going in full swing. For two and a half hours everyone was busy dealing in "real estate", and finally Al. Shukis and Frank Beluhe went "bankrupt". Which goes to show they should stick to their respective positions and not deal in real estate. Lee Brown was the winner. Refreshments were then served. The refreshments were so good that this scribe refused a third helping just to be polite. Anytime Joan Jarlen has anything to do with the cooking of the food, you can depend on it satisfying the consumers. There were a few games of pinochle played later and then to bed.

The next social will be held at Vince Brown's house. Better enlarge your home Vince for I'm pretty sure we will all be present!

Heard About Town—J. F. taking advantage of a sign "Fine for Parking", wonders why he received a traffic ticket. How?

We have an inseparable pair (M. J. and F. F.) By spring we should have a merger.

One other girl has that "walking up the aisle look". Will it be this year H. S?

Wasted energy. V. B. getting a hair cut at our Lithuanian barber Martin, telling him hair raising stories.

—B. Frank.

MASPETH, N. Y.—COUNCIL 110

The predominating sport in Maspeth, for the past few months, was basketball. Even the girls have a team to represent them, and they are holding their own fairly well. The boys have two teams—the "Regulars" and "The Wonder Five". Sometimes the club wonders why the latter team call themselves a basketball team, but that doesn't discourage the boys, No, Sir! The Regulars are doing well. Keep it up, boys! One of our toughest games was with the Harrison team. These lads came to Maspeth with high hopes and determination and went home with a victory. Congratulations, Harrison. In the game between our Regulars and the Great Neckers, the latter team showed plenty of fight, but not quite enough. Better luck next time, Great Neck.

At our last monthly meeting a house manager was elected. His duties include dirt-eradication and the raising of revenue to help defray some of the house expenses, and let me tell you that he's doing a fine job. This honorable gentleman, whose name, by the way, is Julius Klieža, is setting a wonderful example for cleanliness in the club rooms, and I'm sure that the club as a whole is grateful and willing to cooperate with him.

Maspeth is looking forward to the District Convention, to be held in Brooklyn, for the reason that it includes a Communion Breakfast. It would be good practice to have local Communion Breakfasts more frequently than are being had now. They would certainly raise our religious standards, as we are not, as yet, saints.

Kaba Baba

Despite our skepticism, man has finally made a conquest of the air. He can now fly like a bird, but he still has lots to learn from his feathered friend. It will be a long time, for instance, before he is able to sit comfortably on a barbed wire fence.

—Vytis

GREAT NECK, N. Y.—Council 109

Our little organization seems to have started off with the right foot for Lent. On March first, we held our First Annual Communion Breakfast at St. Aloysius Parish, Great Neck. The members received Communion at the 10:30 Mass and then went to the highly atmospheric place called "Wychwood Hotel" for the sole purpose of digesting the speeches in addition to the breakfast. The food was so good that Mr. Wesey our distinguished president suddenly called on Mr. Peter Valentine to begin his speech just before the coffee arrived via waitresses. Mr. Peter Valentine surprised by such a turn of events immediately gave his speech with such vigor that it lasted perhaps one and one-half minutes.

Among the other speakers that seemed to think a tremendous amount of time before obliging us with their ideas were: Mr. Dominick Dennis, Miss Heien Madalize, Miss Agatha Winslow and of course the solely incompatible "Cot" Yuska.

Mr. Budris suddenly became serious and proceeded to wish that we as a club would continue growing much stronger socially as well as financially in the vicinity of Great Neck. Our president, Mr. Alexander Wesey compared our clubs with others in regard to length of time in existence, membership, and social standing up to the present time.

Among our guests was the highly esteemed Reverend Father McDonald. To us he is "Father Mac". I believe that he is the most loved of all the people outside of our group in Great Neck. He gave an interesting talk on the virtues of our mother tongue and the experiences he has had in connection with it.

Well, the basketball season is almost officially over, and we are proud to present our record of 10 victories and 1 defeat. We have not as yet lost on our home court. Therefore, you see I have some cause to cheer the fellows who came out onto the gym floor in vivid green trunks, white shirts with green letters and numerals. The credit due to this standing, goes to two gentlemen: (1) our coach, Mr. Anthony Gatavinsky and (2) to our captain, Mr. Wesey. Of course the members of the team are to be credited with the victories for their fighting spirit.

The members of the team are: Anthony "Garo" Gatavinsky, Alex "Pro" Wesey, Dominick "Pal" Dennis, Charles "Yono" Yonelulas, Frank "The Boy" Glatke, Victor "Svoger" Gladsky, "Chas" Pavolaitis, and our manager: Mr. Augustus "Cot" Yuska, scorekeeper, also Mr. "Hardrock" Pete Valentie, timekeeper.

—Lil Jonathan.

DAYTON, OHIO—COUNCIL 96

A pre-lenten 50-50 dance of Lithuanian Polkas and modern dances the first of its kind given by our council at the church hall was quite a success; plans are being made for another dance to be held right after Easter.

Our basketball team won the Bomberger championship the second consecutive year. The team motored up to Cleveland, Ohio, March 1 and played the St. George's parish team, and were defeated by one point. A return game will be played March 29 when the Cleveland team will come to Dayton.

In honor of St. Casimir, a high Mass was held March 8, all council members receiving Holy Communion. After Mass a breakfast was served in the church hall for the members.

Tid bits amongst our members: ...Wedding bells will soon unite Victor August and Betty Lucas from Cleveland...Elected parish officers were Joe Goldick, Frank Gudelis, Joe Sinkewitz and Mike Razauskas...New members, Mary Sirwaitis and Nellie Varkala...Columbus members seen at our dance...What has become of the Zilinskas girls?.....

—A. D. M.

Thirteen

COLUMBUS, OHIO—COUNCIL 125

Howdy folks! It's me again bringing you the latest news of Columbus.

Our March meeting (March 2) and Bingo game was held at the new home of Mary and Charles Grigalunas.

The first venture toward strenghtening the local treasury proved a great success. Ann Grigalunas walked away with the grand prize, her prize-winning ticket being 113.

We had as our honored guest at our Valentine meeting Joseph and Bernice Muliolis of Cleveland, Ohio. They are, at present, students at Ohio State University.

Every effort is being made in Columbus to sell as many points as we possibly can for the benefit of the Knights of Lithuania Building Fund.

We wish to take this opportunity to thank Council 96, (Dayton, Ohio) for the grand and glorious time shown us at their pre-Lenten dance held on February 22.

Our very promisiing recording secretary, Paul Masys plans to ashpire to greater heights. We're with you, Paul!

It seems Mary has been going 'round and 'round ever since the Dayton dance. We wonder what could have caused that.

Have you seen the new type of cigarette holder Johnnie's been sporting these days? It sure is a "ninny".

Tap dancing Helen is stepping high. It won't be long before she becomes a professional.

We hope Lad gets long and lasting service from the consolation prize he won at the bingo party. They stretch.

Columbus has cast a spell over Martha L. She just can't stay away. Welcome to the fold, Marty, we hope you're here to stay.

If anybody wishes to find Charley, he'll be someplace "along the river".

— —Anonymous

PROVIDENCE, R.I.—COUNCIL 103

Now that Lent is with us for a couple of months, putting a lull to most of our affairs all except bowling and maybe a couple of basketball games.. Our bowling team will go to Worcester to play the first half of a home and home series of games. Since we are going up against the best of the New England teams. Worcester has defeated So. Boston and Athol, Mass. and wishes to add our Council to its winning streak. Yeah,

Now I'm going to have you meet our officers and tell you of their hobbies.

John Kupevich, called Krep for short, and he is short. Director of all plays in our Parish, taking the leading parts in all comedy plays. The life of any party, the funny guy in our crowd. Knows his Lithuanian.

Our Vice-President, Joseph Waitonis, known as dynamite, not that he does everything very slowly, but whatever he does is done right. Hobby, M. B.

Miss Julia Donn our treasurer guards the money as though it were her own. Works on all church committees, dancing is her racket.

Miss Josephine Matuza our secretary about the hardest worker in our K of L Council, also a hard worker for the parish. Hobby, making more money for our treasury.

Miss Helen Oklovich, Financial Secretary, our quietest members. Hardly seen or heard from since she is so diminutive.

Since the first of the year our Council has been growing rapidly and so next month you will read of our progress.

—Kid Burper

Fourteen

CICERO, ILLINOIS—COUNCIL 14

Whiz! Bang! Hold it! With so many things to say, we don't know where to start. So-----.

Council 14 extends its heartiest thanks to the patronizing councils in the Chicago District for their cooperation at our dance 'A Night in Winter Wonderland', which was a HUGE success, both socially and financially. Those who missed it are really sorry. We also want to thank one of the hardest working committee, Stella Stutz, Josephine Rimkus, Emily Vaitekus, Mary Rakas, Peter Blozis, and Frank Petkevicz. The transformation of the hall to a Winter Wonderland Palace was due to the efforts of Peter Blozis. 'Nuf said about that.

It seems that we, once more, are the title holders of the Chicago Distrcet Basketball League, by winning every game. Thus, it is the sixth year our quintet captured the title. under the fine supervision of Capt. Frank Zuke. The other players are : J. Zuke, Kluchinskas, Stankus, Shemet, Balsis, Budrick, and Talzunas.

The council showed up quite strongly Sunday March 1st at Providence of God Church to commemorate Saint Casimir's, our patron's, day. The Chicago District set a fine example for all young people to follow, This is something to be proud of.

Members take notice. Our meetings are still held the second and fourth Monday of each month. Everyone come, membership is increasing, so we ask all that don't belong yet, to join. And don't forget the roller skating party to be held in the near future.

—Bee

ATHOL, MASS.—COUNCIL 10

Flash! Joseph Kvedaras is president!

Let's extend our heartiest greetings to our new officers: Joseph Kvedaras, president; John Aponis, vice-president; Joseph Salkus, treasurer; Alice Chibas, recording secretary; Lucy Kubelarnas, financial secretary; Paul Shatas, sergeant-at-arms; and Margaret Davidonis, correspondent. We want to thank our retiring officers for their willing service during the past year.

We want to express our real disappointment to Worcester in our inability to attend your Valentine party—King Winter beat us to it. Speaking of Worcester, we hear you are at a loss as to where your two local boys "V" and "B" have been spending their weekends. Maybe our two fair damsels Pat and Fannie can give you a clue. Is Kereišis really bashful? Marion insists that he is.

"Red" and "Pete," the two local boys, really ought to receive credit for the way they have played hockey this season. If you'd watched those two in action, you'd agree with us.

Paul Shatas, Nellie Novitskas, Paul Kvedaras, and Margaret Davidonis are participating in a play to be given by the local choir after Easter. The play is a comedy called 'Piršlybos"—it ought to be good with such natural talent in our midst.

In conclusion, we wish to thank our former president, Anthony Tomasonis, for his wholehearted work during his stay with us.

Margie

Vytis—

NEW YORK, N. Y.—COUNCIL 12

Our Communion Breakfast, held last month, certainly was a success. Although the weather was anything but fair, the hardy members of our council braved the elements to receive Holy Communion in a body at the nine o'clock Mass. It certainly was a pleasant surprise to see Johnny Wainis come barging in all the way from Linden, even tho' he did look like a snowman. After Mass, everyone climbed aboard the Bronx Pullman (subway to you) and landed at Millie Kscenaitis' house where that charming young lady had prepared a breakfast fit for a Knight's appetite, (And that's going some too.) After all the bashful (?) speakers had had their say, our amateur photographer, Eddie Morris took the spotlight. (I mean flashlight.) After everyone had been mugged, we adjourned to a local cinema.

The entire Council extends its congratulations to Anthony Shovelski on his successful appointment to the Police Department of the City of New York. "Gabe", as he is more affectionately known is one of the most active members in our Council. No job or committee was too much for him as long as it was for the K. of L. We know that all his friends throughout the District join us in wishing him all the luck and success as a "cop" that he deserves.

Our boys and girls are looking forward to the swimming meet to be held in the District soon. Even though we can't seem to win any basketball games or track trophies, we'll try to duplicate our swimming victory of last year.

—Nom de Plume

WESTVILLE, ILLINOIS—COUNCIL 85

The most outstanding event during the past month was our Lithuanian 3-act drama "Verpėja po kryžium" which was presented at the K. of L. hall February 22 and 23. Council 85 has acquired quite a reputation for presenting plays in Westville. The following cast of characters contributed toward the artistic success of the play: Magdė, Ann Valantas; Ona, Agnes Gailius; Jonas, John Maliskas; Petras, John Rimšas; Nastė, Rose Yonkauskas; dvarponis, Peter Sungaila; Antanas, William Misiūnas; Matas, John Novakas; piktoji dvasia, Anthony Appanaitis; and ragana, Mrs. Helen Kaluza. Anthony Appanaitis, our recently elected president, directed the play, while John Rimšas did an excellent job as stage manager.

Our K. of L. basketball team won the Danville C. Y. O. league championship and will be presented with a trophy. The team, consisting of Anthony Rimšas, Charles Benediktas, John Rimšas, John Novakas, John Maliskas, Joe Valantas, Zano Gailius, and Anton Karpus, is real star material, having won the Westville young men's league championship some time ago.

We celebrated the anniversary of St. Casimir, our patron saint, by receiving Holy Communion in a body Sunday, March 8. After the Mass a breakfast was served at the hall. During the day the members enjoyed themselves by playing ping-pong, basketball, singing, and taking pictures. An unusual program was presented.

Tony

There is a destiny that makes us brothers:
None goes his way alone;
All that we send into the lives of others
Comes back into our own.

—Vytis

BROOKLYN, N. Y.—COUNCIL 41

The first meeting of the New Year held January 9th, found a new Executive Board presiding. They are as follows:-

William Kivyta - President
William Peckaitis - Vice-President
Mary Stakonas - Financial Secretary
Joseph Minauskas - Treasurer
Adele Similunaite - Recording Secretary

With the cooperation of all members, we are sure the new Executive Board will fulfill their duties conscientiously and make this one of the most successful years for Council 41.

Why is it that so few members attend the meetings. The same familiar faces are always present, and it is through their efforts and hard work that we are able to continue our activities. How about you other members showing that true K. of L. spirit and contributing your share?

We decided at our last meeting to join the New York Federation District. Delegates were chose to represent our Council at their meetings, which are held the last Friday of each month.

The Executive Board and members of Council 41, wish to express their deepest sympathy to Joe Minauskas, whose mother passed away January 26th.

At the last N. Y. and N. J. District Convention, Peter Ivanauskas of our Council was elected District President. Congratulations Pete, and success in the great task you have undertaken.

Anthony Buzas is doing a fine job as Club Manager. Keep up the good work, Tony.

Our Basketball Team, under the guidance of Capt. Vince Vaiciulevicius, is playing very well, considering the fact that they have no place for practicing. Keep up the fighting spirit boys.

Johnnie Adams our Pool Manager is taking care of the Pool League very nicely. Keep it up Johnnie.

We wonder why Helen Beganskas is always so anxious to play Ping Pong with Johnnie Adams.

Joe Remenchus and Tony Buzas seem to be in the money, as they are always seen smoking cigars.

Bill Kivyta and Anthony Mazeika always have their heads together at a game of Chess. Getting old boys? ,

Mary Stakonas and Willie Peckaitis want to warn everyone to beware of the pinochle sharks, namely, Adele Zabarauskas and Bill Kivyta. They claim they lure you in by losing the first few games, and then you never have a chance when something is at stake. Sounds very strange.

Adele Similunaite will run like a deer if someone places an umbrella over her head. You're not suspicious Adele, are you?

Tony Kazlauskas has promised to exhibit the hundreds of pictures he took while in Lithuania, at our Club Rooms some time next month. We will be anxiously waiting to see them Tony. Don't disappoint us.

We understand Vincent Vaiciulevicius has a new car and has been breaking it in for the past two years. Have you got 50 miles yet, Vince?

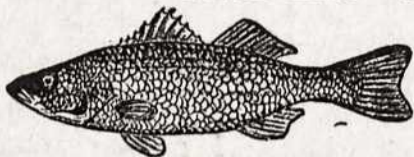
Vincent Jacket, we understand, saved a fellow from drowning in the Metropolitan Avenue Pool a few weeks ago. Good for you, Vince.

We wonder what that speck under Al Kruzik's nose could be. (Why don't you give up Al?)

—A Couple of Blondes.

Fifteen

THE ROYAL ORDER OF THE

S E B A S S

SEBASS TOPICS

They say "In the spring, a young man's fancy lightly turns to thoughts of love". This may be true, but people seemed to notice the change in J. Danta, C-112, before spring and are wondering about it. Shall I tell them all, Joe?

We think Steve Wilkes has forgotten about Elm Street and is taking one of his many Leap Year proposals seriously.

Our loyal and royal Sebassine, Ann Juozaitis C-112 was heard more than seen at all the basketball games. Save your voice Ann, or maybe we heard one a little louder. Who's was it?

"She isn't the same girl we knew. She's changed a lot. The dreamy look in her eyes never leaves her.. Just a few of the many things said about our Sea Bassine Bernice Rinkus, Cicero C-14, ever since she returned from Hartford. Don't tell me it was on Elm Street too, Bernice. Well, anyway it's Leap Year, So—

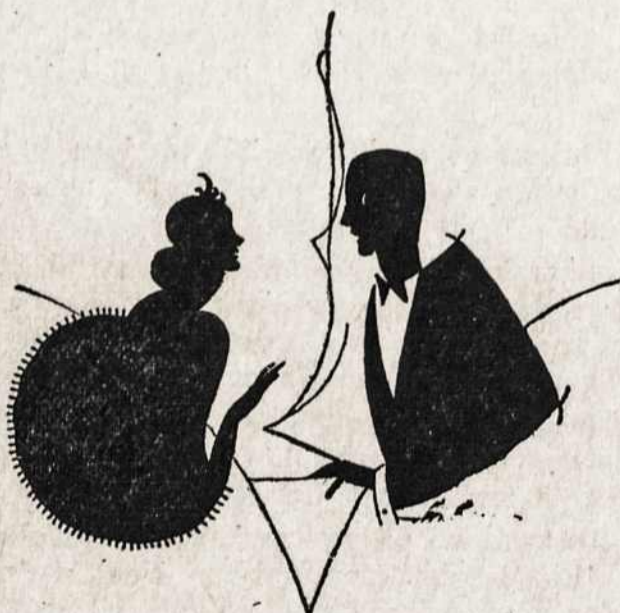
—Muddy Waters

A couple of Seabasses from the North, Steve and Al ventured out to Roselandvill (what was once called a one-horse town, but they shot the horse) to participate in the bowling tournament sponsored by Council 8.

A prosperous evening of enjoyment was spent by them. Al and his teammate Josephine Zolpe, won one of the cash awards with a three game series of 762 for doubles, that was good enough to tie for second. Steve knocked the maples down for the individual high which was 210.

The lads from the home town hereafter, will ban players from the big city.

Look what our last convention had done to John Bacinkas. He helped organize the Sebass and was elected as its vice-president; later elected as the Trustee of the K. of L. Supreme council. He made the city of Hartford his second home and it was there that he was proclaimed to be the original Whimpy. Here he also met a pretty Miss that will soon become his wife.

SHE TO HE

You must join the K of L's during our Membership Drive.

Sixteen

ON HAPPINESS ROAD

Man is the only living creature that has within him the power to express emotion. That is to say, he can smile, and his countenance will be flooded with a hopeful expression that will radiate like the rays from the sun. Not only will the effect be upon those in his presence, but the benefit to his own happiness and well-being will be marked.

And yet, how little some people appreciate the fact that they can smile! Smile today, and tomorrow, and the next day, and the habit will soon become fixed; when it does, we will forget to frown. A good habit is as easily formed as a bad one. A person who frowns upon others and gives the impression that he is troubled, seldom receives a cheery word from anyone, because his attitude is antagonistic, and people hasten to avoid him, fearing that he may by some magic transfer his troubles to them.

This does not mean that we should grin unmercifully upon everyone, but it does mean that we should at least attempt to create a pleasant atmosphere by being cheerful and lifting up the corners of our mouth quite often. Our troubles will appear very minute if we take this attitude toward life. A smile always wins.

It is easy to smile when the sun is shining, but when there are wintry winds to combat, and our spirits are dampened, we must summon forth courage to smile, so that the sun will shine through the cloud, no matter how dark, for perhaps there is someone near who has forgotten the meaning of a smile.

It is a mistake when we rise lazily in the morning, eat our breakfast mechanically, and go about our daily duties without giving thought as to what kind of a day we want it to be. For we all control our own destinies. To be happy is the thing; and we are happiest when we are doing something to add to the happiness of others. And helpfulness to others must be rendered not as a duty, but as a pleasure.

This is the ideal day:

To awaken each morning with a smile brightening the face.

To greet the day with reverence for the opportunities it offers us.

To approach work with a clear mind.

To hold ever before us, even in the doing of little things, the ultimate purpose toward which we are working.

To meet men and women with laughter on our lips and love in our hearts.

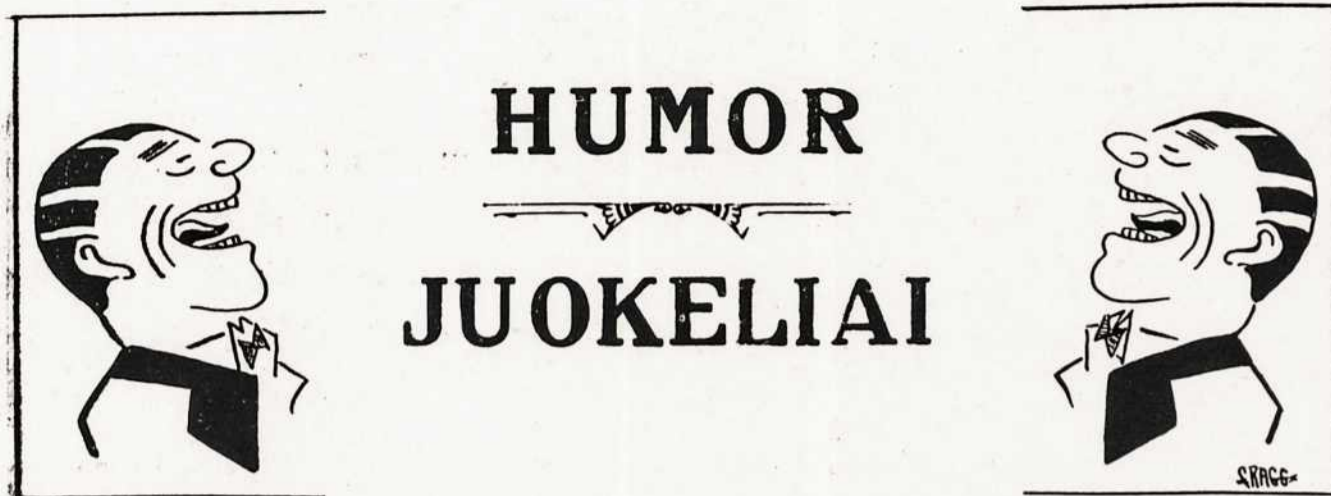
To be gentle and kind and courteous through all the hours.

To approach the night with the weariness that ever woos sleep and the joy that comes from well-doing.

—The Life Line.

It's the postage stamp that sticks which delivers the letter, and it's the man who hangs on who achieves the goal.

Vytis—

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

PATENKINAMAI

Mažasis Stasiukas turėjo atvykti į teistmą liudininku. Tardytojas jį paklausė:

- Na, mažyti, kaip tavo pavardė?
- Stasys Bileris.
- Kiek metų?
- Einu dešimtus.
- Patenkinamai.

DAR GERIAU

Panelė mokytoja pasakoja, kaip gražu danguje: daug angelų, amžinos grokybės ir t. t. Staiga ji kraipiasi į klasę:

— Na, ar norėtumėte šiandien būti danguje?

Visos mergaitės atsako teigiamai, tik Marytė papurto galvą. Mokytoja nustebusi paklausia:

- Maryte, ar tu nenorėtum šiandien patekti į dangų?
- Ne. Šiandien pas mus bus blynų.

NORĖJO ĮSIPIRŠTI

Vienas dar jaunas vyras norėjo vesti našlę.

Vieną dieną našlė parodė tam vyrui visą savo turtą, savo gražius namus, sodus, tarnus, puikius baldus, brangenybės...

Vyras džiaugėsi galėsiąs naudotis visu turtu. Tik tuo tarpu našlė parodė jam kelias turkiškas kepuraites.

— Tatai yra, — tarė ji nuliūdusios moteries balsu, — mano mirusiųjų vyrų kepuraitės. Jų dvasios yra Alacho rankose!

Išgirdęs šiuos žodžius, jaunuolis duoda našlei savo kepuraitę ir išeina sakydamas:

— Mano motina turi tik mane vieną sūnų... Aš bijau likimo anų... Aš palieku tau savo kepuraitę, tik tu palik mane gyvą.

DARBO IŠVARGINTAS

— Ko tu, Jonai, toks sublogęs? Sergi gal?

— Kur ten brolau! Darbas kankina, sunkų darbą gavau!

- Ir senai jau taip daug dirbi?
- Ryt pradėsiu.

A MILLIONAIRE

Jack: "My wife had a dream last night and thought she had married a millionaire."

Peters: "You are lucky, Jack: my wife thinks that in the daytime."

HITS THE SPOT

Coroner: "Where did the car hit him?"

Doctor, Witness: "At the junction of the dorsal and cervical vertebrae."

Neighborhood Resident: "Man and boy. I've lived in these parts for fifty years and I never heard of that place."

"I hear you are collector of antiques."

"Yes, I have a very rare typewriter which was owned by Napoleon."

"But that's impossible. Typewriters hadn't been invented in Napoleon's time."

"I know it. That's what makes it so rare." —Okla. A. & M. Aggievator.

A Trifle Excited.

"Justice! I demand justice!" cried the defendant.

"Hush," said the judge. "Don't forget you are in a court of law!"

—Der Knueppel, Berlin.

Beta: Did you ever hear a story so terrible that it made your flesh crawl?

S. A. E.: Yes, many a time.

Beta: How did your feet look when they passed your face?

—Northwestern Purple Parrot.

"Did you vote for the honor system?"

"Bet I did—four times."

—Carnegie Tech. Puppel.

"Say, there, black man, cain't you play honest? Ah knows what cards ah done dealt you."

GRANDPA'S LOGIC

Knights who become despondent should remember that the sun has a sinking spell every evening, but rises again bright and early the next morning.

A match is not always out when its down.

The Knight who is so busy that he does not have time to read his "Vytis" is like the man who was so busy chopping wood that he did not have time to sharpen his axe.

He who is his own lawyer has a fool for his client.

Great fortunes were all born in handicap and poverty. The fight to build them brought a thrill which the race to spend them can never provide.

The measure of a man's real character is what he would do if he knew he would never be found out.

Creative living is to visualize oneself as the man we wish to be and then strike out toward the goal. To dream great dreams and to put foundations under them with hard work.

Even the years and their mold cannot tarnish or chill the fate of the man who faces uphill.

2310 West Roosevelt Road

Chicago, Ill.

M. P. JOVARAUSKAS and J. P. BERTULIS, Props.

ROOSEVELT FURNITURE CO., INC.

BUY YOUR FURNITURE AT THE

KAUNO PILIS

Senovės pasakomis, Lietuvos valdovo Palemono sūnus Kaunas 10tam amžiuje įkūrė miestą paminta jo vardu. 13tam a. Kaunas padarytas tvirtove ir čia supilta pilis, 1317 m. ją buvo paėmę kryžiuočiai pirmą kartą. Vėliau Kęstutis pilį atstatė murinę, kur buvo tiek tvirta, jog 1376 m. kryžiuočiai neįstengė jos paimt. 1383 m. kryžiuočiai ją paėmė ir sunaikino, bet sekančiais metais jie patys toje pat vietoje iš naujo atstatė mūro pilį, ją pavadinę „Kryžiuočių sala“. 1385 m. Vytautas dydysis atėmė iš teutonų pilį, iš naujo ją sustiprino ir pats apsigyveno. 1393 m. kryžiuočiai smarkiai užpuolė pilį, kuri po kelis kartus ėjo iš rankų į rankas, kol ją visai sugriovė. Po Žalgirio kovos pilis atstatyta gyvenimo tikslams. 1655 m. pilis nuo rusų kariuomenės nukentėjo.

PARDUOSIU

Iš Lietuvos atsivežtas knygas.

Viešnia iš Šiaurės. A. Vienuolis. Dvi dalys vienoj apdarytoj knygoj. Aukštaičių pasakos. Pet. Vaičiūnas.

Mūsų pasakos. S. Neris.

Dzūkų pasakos. V. Krėvė.

Pasaulinės Istorijos Dinamika. Prof. V. Stankevičius.

Dailininkas Rauba. Vincas Romanas. 7 apysakos.

Arso Klebonas. Henri Gheon.

Altorių Šešėliai. Putinas. 3 tomai.

Tarp 5 it 7. Vyt. Alantas. 11 apysakų.

Goethe, gyvenimas ir rinktinė poezija. A. Tyruolis.

Mokėk Gyventi. Fr. V. Foerster'is. Jaunimui.

13 Apysakų.

Sporūta. Sportas ir Gimnastika.

Karjeristai. J. Grušas.

Kristus ir Jaunimas. Prof. Tihamer Toth.

Siegfried Immerselbe atsijaunina. Ig Šeinius.

Turtingi Skurdžiai. M. Jokajus.

Faraonas. 4 dalys. Iliustruota. B. Prūsas.

Jaunimo Didvyriai. Hardy Schilgen, S. J.

Palmių Pavėsy. T. J. Beleckas, S. J.

Atmerk Akis. Prof. Tihamer Toth. Lietuvos Enciklopedijos pirmieji trys tomai. Apdaryti.

Ir kitų.

Kreipkitės į PR. ZDANKŲ,
11121 So. Albany Ave, Chicago, Ill.
Telefonas: Beverly 4883.

STANLEY CLEANER

S. SIMULIS, Prop.

CUSTOM TAILOR

Suits Made to Order

All Garments Insured

2150 South Hoyne Avenue

Phone Canal 5474

K of L CALENDAR

APRIL 26, 1936

K of L "DAINOS" CHOIR
JUBILEELithuanian Auditorium
3133 So. Halsted Street

CENTRO VALDYBA

Kun. A. Valančius, Dv. Vadas,
2745 W. 44th St., Chicago, Ill.

Antanas J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

Juozas Poška, I-Vice Pirm.
2215 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pr. Razvadauskas, II-Vice Pirm.
233 E St., So. Boston, Mass.

Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Michael Martinkus, Išdininkas,
32 Winfield Ave., Jersey City, N. J.

John Bačinskas, Išdo Globėjas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.

John Wainis, Išdo Globėjas,
704 Washington Ave., Linden, N. J.

Spaustuvės Direktoriai

Adv. Konnie J. Savickus,
Kuno Kultūros Rumai,
Kaunas, Lithuania

Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, Ill.

Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

Literatūros Komisija

J. Poška Kun. S. Vembrė
A. Mažeika M. Z. Petraitienė
Pr. Zdankus Pr. Razvadauskas
Kun. J. Vaškevičius, M.I.C.